HALLVARDSVAKA

Menighetsblad for St. Hallvard - 29. årgang | Nr. 1 - 2013

FASTEAKSJONEN 2013: **SKAPERVERKET I FARE**

«Fastetiden en prøvelsens tid. Vi skal prøve våre holdninger, våre verdier, våre målsetninger og det vi er opptatt av.»

Kjære menighet!

I troens år er vi på vei til Jerusalem, til det nye Jerusalem. Vi forbereder oss til Påske, til Jesu oppstandelse. På veien dit har vi fastetiden. En tid til anger og bot, omvendelse og til gavmildhet.

Særlig i denne fastetiden bør vi fordype oss i vår tro. Vi kunne fornye oss og drikke av Kirkens rikholdige kilder, sakramentene, Bibelen, Det annet Vatikankonsils dokumenter, katolske katekisme, bønn, tradisjon, korsveiandakt hver fredag i fastetiden.

Vi begynte fastetiden med askeonsdag som startet den 40 dager lange fastetiden med faste, og i kirken fikk vi tegnet et korsmerke av aske på pannen.

Vi vet at syndere i urkirken ble ført frem for biskopen. Da måtte de bekjenne sine synder for hele menigheten og fikk på seg botsklær og fikk aske drysset over seg. Så fulgte biskopen dem til kirkedøren, og inntil Skjærtorsdag var de utestengt fra kirken når den liturgiske offerhandling startet. De kunne bare høre lesningene. Før offertoriet måtte de forlate kirken.

Askeonsdag påminner også oss moderne mennesker om at vi trenger å gjøre bot, og vende oss fra det onde til det gode. Vi skal vende vår oppmerksomhet mot Gud, mot det hellige. Når vi faster, skal vi ikke rope det høyt ut for all verden, heller ikke skal vi utbasunere våre gode gjerninger. Vi vet hva ordene betyr når presten tegner askekorset på vår panne og sier: Kom i hu, menneske, at du er støv og skal vende tilbake til støv! Eller: Vend om og tro på evangeliet!

Moderkirkens tro er fast bygget på den bærekraftige grunnvoll som er Kristus Herren. Vi har fått dette gjennom dåpen den gang vi ble båret til kirken av våre foreldre.

For 50 år siden ble Det annet Vatikankonsil åpnet av den salige pave Johannes 23. Det ble annerledes enn alle de andre tidligere konsiler. Det annet Vatikankonsil var det første konsilet i historien som ikke bannlyste noe eller noen. Fra det første allmenne konsil i Nikea i året 325 ble alltid noen eller noe rettet på. De samlede biskoper prøvde alltid å finne felles dogma i troen. De har alltid fordømt heretiske uttalelser, slike som arianismen og pelagianismen. I senere tid protestantismen og modernismen. Heretikerne ble dømt til døden.

Under Det annet Vatikankonsil ble ingen fordømt. Det ble helt annerledes. Dagens konsil åpnet sine dører og vinduer for å møte dagens mennesker. Medisinen for dagens problemer er barmhjertighet i stedet for straff. Pave Johannes 23. trodde på at det var nok ord i fortiden som fordømte verden og mennesker. Verden hørte for lite om håpet som er i evangeliet. Konsilet ville vise at troen er en del av menneskelig liv som er sammenvevet med verden. De vil snakke om den barmhjertige Gud som gir frelse til hver og en som vender seg til Ham. Dette var det første konsilet som åpnet seg for andre, som involverte andre kristne trossamfunn. Til konsilets arbeidsgrupper ble både anglikanere, ortodokse, protestanter, pinsevenner og andre invitert. Dette var begynnelsen på den økumeniske våren i Kirken. Gjestene fikk mulighet til å uttale seg under konsilets seksjoner. De bærer det samme navnet: kristne. Det ble sagt at ansvaret for at Kirkene er splittet, ligger også på katolsk side. Vi kan glede oss over at i dag har vi mulighet til å feire våre katolske messer i andres gudshus.

Dette var det første konsilet hvor legfolk, dermed også kvinner, kunne si sin mening. Denne nye tankegang i Kirken kom til syne i Gaudium et spes: at alle er like foran Herren uansett hvilken gruppe man tilhører. Legfolk eller geistlige, vi er alle Guds folk. Dette var ikke det eneste som skjedde under konsilet. Etter grundig liturgisk reform kom det en ny messeform. De nasjonale språk ble brukt til daglig feiring av liturgien. Konsilet lærer oss at vi går medmennesker i møte med nestekjærlighet og ikke med fordømmelse. Den hellige Ånd har den styrke at han gjennom oss kan vise evangeliet til andre gjennom våre ord og våre gjerninger.

Derfor bør vi være i troens modus. Pave Benedikt den 16. skriver i «Porta Fidei» at Pateres ord kaster lys over en siste side ved troen: derfor kan dere juble av glede selv om dere nå en kort tid må ha det vondt i mange slags prøvelser, om så skal være. Slik blir troen prøvet. Selv forgjengelig gull blir prøvet i ild. Troen som er mye mer verd må også prøves, så den kan bli til pris, herlighet og ære når Jesus Kristus åpenbarer seg. Han elsker dere enda dere ikke har sett ham. Ham tror dere på, enda dere ikke ser ham. Dere jubler og er full av en glede så hellig at den ikke kan rommes i ord, for dere når troens mål, frelse for sjelene. Det annet Vatikankonsil lærer oss at vi ▸

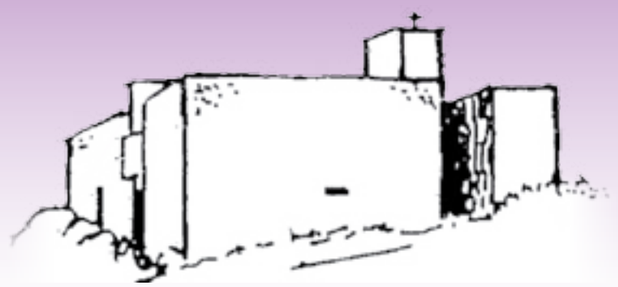

01 /2013

Bidrag kan sendes til menighetskontoret merket "Hallvardsvaka". Epost: hallvardsvaka@katolsk.no

Ansvarlig redaktør: p. Janusz Fura SS.CC. **Redaktør**: Anne Ma Riiser
Redaksjon: Arthur Haakonsen, Ferdinand Männle og Ingrid Paluska

På forsiden: Korn - Niger (Foto: Ryan Worms, Caritas Internationalis)
Trykk: Haakon Arnesen as. Oslo **Opplag:** 11 800 **Layout:** Josef Ottersen

I dette nummeret av Hallvardsvaka kan du blant annet finne:

Prestens hjørne	2
Troens år i St. Hallvard	4
Fra menighetsrådet	6
Konfirmanter på tur	9
Caritas	12
Kilka słów o zgubionym sensie	14
Ord om tapt realitetsorientering	13
Fra Urtegata til Enerhaugen	16
Berit Müller	18
Magda Rønning 90 år!	19
Ny barne- og ungdomsarbeider	25
Hilsen fra Vatikanet	26
17. mars: Den hellige Patrick	29
Barnas side	30
Cardinal Sarah: Faith and charity	32
Katekese våren 2013	35
St. Eystein presteseminar	36
St. Martin kirke, Mortensrud	40
Hallvardsvaka for 10 og 25 år siden	41
Fastebudskap fra biskop Eidsvig	42
Stille uke og påske 2013 A.D.	43
Enerhaug-nytt	44
Ordinære messetider	46
Staben	47

er Guds folk. Det underviser klart og tydelig at Kirken ikke består bare av biskoper, kardinaler og prester, men av alle som er blitt innlemmet i Kristus gjennom dåpen. Konsilfedrene oppfordrer oss alle til å bli hellige fordi Gud kan virke gjennom hver og en, og ikke bare gjennom de som er blitt viet til tjeneste i Kirken.

Her tenker jeg på alt det gode jeg opplever i forbindelse med husbesøk i menigheten. Det minner meg om det som er skrevet av evangelisten Lukas i Apostlenes gjerninger, hvor alle kom sammen til agape og bønn. Særlig er det godt for en prest å oppleve at familier ber sammen. En gang i dette Troens År har jeg bedt rosenkransbønnen sammen med en far, en mor og deres fire barn før barna gikk til sengs. Jeg husker godt fra min barndom at jeg hver morgen og kveld ba Fader Vår, Hill deg Maria, den apostoliske trosbekjennelse og bønn til skytsengelen sammen med mine foreldre. Av og til var jeg trøtt, men bønnen ble bedt. Til i dag er det umulig å glemme bønnen. Derfor ber jeg foreldre å være flinke til å be sammen med barna sine. Det vi lærer som barn, varer livet ut. Å bli flink i bønn krever øvelse som ellers i det hverdagslige liv, enten på skolen eller på arbeidsplassen.

Troen kan flytte fjell. Derfor er vi blitt oppfordret til å fordype oss i vår tro gjennom lesing av konsilets dokumenter, den katolske katekisme og Bibelen.

«Krist sto opp av døde i påskemorgen røde! Ti synge lydt og sjeleglad hans menighet i allen stad: Ære være Gud i det høye.»

Med disse ord ønsker jeg dere alle en velsignet fastetid og god påskehøytid!

Deres pater
Janusz Fura SS.CC.

Når dette bladet går i trykken, har menigheten allerede gjennomført Troens dag i Troens år. Se artikkel om Troens Dag nedenfor.

Denne rettrettdagen kan også sees på som en oppstart til vårt Katolske Forum.

Frøydis Gustavsen i spissen for menighetens Arrangementsutvalg, er i full gang med å planlegge en rekke kvelder i vårt Katolsk Forum Nedenfor finner dere også opplysninger om Rettrettdager på polsk i tidsrommet 15.-17. mars.

Hallvardsdagen vil bli feiret i tradisjonell form.

Senere i år, nærmere bestemt 12. – 17. oktober, deltar en gruppe fra menigheten i nasjonal valfart til Roma i Troens År. Vi reiser som egen gruppe, men vil delta i deler av Olsokkomiteens program. Særskilt vil vi nevne Pontifikalmesse ved Olavs-alteret i San Carlo al Corso 16.oktober. I de senere år har det vært feiret messe ved Olavs-alteret 16. oktober som er minnefesten for Olav Haraldsons, senere Hellig Olavs, omvendelse.

Troens år i St. Hallvard kirke

St. Hallvard kirke feirer Troens år med flere arrangementer i vårsemesteret 2013. Vi ønsker å invitere alle til å delta i disse arrangementene.

TROENS DAG I TROENS ÅR

16. FEBRUAR
kl 1100

En dag til inspirasjon og refleksjon
Messe og deretter Innlegg og diskusjoner i menighetssalen v/ p. Janusz Fura, p Jon Atle Wetaas, sr Anette Moltubakk og NUK's representant Kristina Voigt Lunch vil bli servert. Dagen avsluttes med Vesper.

KATOLSK FORUM I ST. HALLVARD

13. MARS
kl 1800

Messe med påfølgende samling i menighetssalen: sr Anne Lise Strøm, Lunden kloster; "Maria, Jesu mor og Kirkens mor,- vår mor." I Troskongregasjonens anbefalinger for Troens år, anmodes vi om å rette særlig oppmerksomhet mot Jomfru Maria, Kirkens forbilde "som for hele de utvalgtes samfunn lyser som et forbilde på alle dyder."

SKJÆRTORSDAG

28. MARS
kl 1900

Skjærtorsdagsmesse med etterfølgende Agapemåltid i menighetssalen

KATOLSK FORUM I ST. HALLVARD

10. APRIL
kl 1800

Messe med påfølgende samling i menighetssalen
Mette Nygaard: "Om gamle og nye pilegrimsmål".
I dag ser mange på pilegrimsreiser som et kjekt og atletisk feriemål, men den store magneten for mange mennesker, både før og nå, er å nå frem til et hellig sted som gir sælebot for både kropp og sinn".

ST. HALLVARDSDAGEN - PATRONATSFEST

15. MAI
kl 1100
kl 1800
kl 1900

Pontifikalmesse med biskop Bernt Eidsvig
Vesper i ruinparken, St. Hallvardruinene
Konsert i menighetssalen m/ pianist Wolfgang Plagge og fiolinist Annar Follesøe

Velkommen!

FRA MENIGHETSRÅDET

Hilsen fra Darko,
menighetsrådsformann

Synes du at det er en del ting som bør gjøres annerledes her i St. Hallvard menighet? Har du ideer til menighetsarbeidet og trenger du en arena til å realisere dem?
Vil du gjerne hjelpe til med å stake ut veien videre i en menighet i vekst og med mange spennende utfordringer?
Eller har du rett og slett lyst til å bli kjent med hyggelige mennesker og planlegge og realisere mange forskjellige ting med dem?

Da er frivillig arbeid i et av menighetsrådets forskjellige utvalg det riktige for deg!
Om du er opptatt av karitativt og diakonalt arbeid eller liker å organisere arrangementer, om du synes det er givende å drive med barne- og ungdomsarbeid eller er engasjert i liturgien, ta kontakt med menighetsrådets sekretær Anne Ma Riiser (AnneMa.Riiser@katolsk.no) eller leder Darko Wakounig (darkowakounig@yahoo.com) og sett ditt preg på menighetens aktiviteter!

På Kanten

Av Ferdinand Männle

I denne spalten tar vi opp et aktuelt tema. Ofte med utgangspunkt i et menighetsrådsmøte. Men strengt tatt har vi ikke strenge regler for hva som tas opp. For å gjøre det klart: dette er ikke en seriøs utgave nr.2 av referatet fra siste menighetsrådsmøte. Noe som ikke nødvendigvis betyr at spalten er useriøs.
Så kommer vi til dagens tema. De fleste har skjønt at det som regel er trangt i menighetssalen under kirkekaffen. Det danner seg køer, og bordene står som veisperringer. Man kunne nesten mene at Statens Veivesen har vært konsulent for bord plasserinegen. Hvis noen har et kjærlighetsforhold til Statens Veivesen, beklager jeg dette utsagnet selvsagt. Det er viktig å huske at denne teksten er skrevet i karnevalstiden, og da må sannheten på bordet. Selv om det kan bli trangt.
Men tilbake til temaet. Vi har altså en menighetssal der bordene står i rett vinkel mot hverandre med tilsvarende dårlig plass. En slik plassmangel følte også kunstneren Friedensreich Hundertwasser. I sine verker ville han gjenforene menneskene med naturen, og han ville ikke ha rette linjer. Rette vinkler er tegn på fanteriog lureri. Og det driver vi ikke med i St. Hallvard. Spesielt ikke når biskopen kommer på visitas. Så vær så snill og la bordene stå litt på skrå. Da er det bedre plass. Ikke minst når folk prøver å komme til matfatet. Hvis du har synspunkter på dette, kom gjerne med innspill. Vi får alt for lite fanpost og annen respons i Hallvardsvaka. Dessuten sliter vi hver gang med å fylle alle 48 sider i bladet. Så her er det muligheter for å få publisert noe. Vi trykker også gjerne debattinnlegg forutsatt at nivået ligger godt over det som er vanlig i andre avisers debattspalter.

Julefest

Tradisjonen tro arrangerte St. Hallvard menighet julefest i januar. Man begynte med messe i kirken, der julekrybben lyste opp med de vakre figurene, blomster og lys, og fortsatte i menighetsalen. Det ser dessverre ut til at det for hvert år blir færre som slutter opp om menighetens julefest, spesielt savner vi unge eller yngre mennesker. Det er også tydelig at dette arrangementet ikke så mye taler til våre katolikker fra andre nasjoner og andre kulturer, for det var nesten bare «norske» til stede! Men vi som var der, hadde en veldig fin kveld. Kirkekoret underholdt med julesanger, bordene var nydelig dekket, det var masse deilig mat, og praten gikk. Så var det «juletrerundtomkringgang» med de gamle julesangene, og alle måtte skjerpe seg for å komme igjennom en meget omfattende quiz, der vi ble satt på prøve i både katolske emner og andre mer eller mindre intrikate saker. Til slutt var det utlodning, og mange glade vinnere fikk med seg noe godt å spise eller noe annet å kose seg med. Vi takker arrangementsutvalget for en veldig hyggelig fest, bare synd at ikke flere var med.

Hellige tre kongersfest

Tekst: Audun Drivenes,
foto: Johann Amalathas.

«Da Jesus var født i Bethlehem i Judea, på den tid Herodes var konge, kom noen vismenn fra østen til Jerusalem og spurte: Hvor er jødenes konge som nå er født? Vi så hans stjerne da den gikk opp ved morgengry, og er kommet for å hylle han.» Mat 2, 1-12.
Hellige tre kongersfest oppstod i Alexandria på 100-tallet, og vi feirer at Herren viste seg for dem som søker ham. De tre kongene (vise

menn) hadde med seg gaver til Jesusbarnet. Gull som er en kongelig gave og betegner Kristus som konge. Røkelse som er en prestelig gave som betegner Jesus som ytterstepest. Myrra er en gave som har med salving av et legeme å gjøre, og henspeiler på Jesus som gir seg selv i døden for sine brødre og søstre. De tre konger var dermed de første som åpenbarte Jesus som verdens lys. Guds lys som kommer til oss i menneskeskikkelse og knytter oss som kristne til seg. Dette er festdagen da hele verden strømmer til og hyller Messias. Dersom dere vil lese mer om Hellige tre kongersfest kan dere gå til http://www.katolsk.no/praksis/syklus/artikler/epifania

I St. Hallvard feirer et vi selvsagt også festen tradisjonen tro. Søndagsskolen stod for

arrangementet og det var stor aktivitet på kjøkkenet og i menighetssalen før messen var ferdig. I år sprakk ikke pølsene, og vi delte ut flere hundre pølser i brød til barna og de voksne. Det virket som om det var populært, og køen strakte seg langt ut av menighetssalen på et tidspunkt. De frivillige hadde hendene fulle med å løpe fram og tilbake til kjøkkenet for å fylle på pølsegrytene. Det er også en tradisjon at vi går rundt juletreet og synger julesalmer sammen. Det ble ganske så trangt rundt juletreet med det som virket som hele menigheten rundt juletreet. Alle sammen var der selvsagt ikke, da vi er over 20.000 medlemmer i St. Hallvard. Både barna og de voksne koste seg og sang av full hals. Likevel var nok det mest populære innslaget besøket av De tre hellige konger som hvert år legger turen innom oss for å overrekke gaver til barna. Min fireåring var i alle fall veldig fornøyd med å få godtepose av de flotte kongene. Menigheten takker alle som bidro til at det ble en flott fest.

Konfirmanter på tur

Tekst og foto: Audun Drivenes

I november gikk konfirmasjonshelgene for 9. og 10. klasse av stabelen på Mariaholm. Først ut var Pastor Moi sine ungdommer i 9. klasse. Det var en livlig gjeng som reiste fra Oslo for en intens helg med mye undervisning, men også mye lek. Helgen etter var det 10. klasse sin tur til å reise på tur. Tradisjonen tro møttes konfirmanter og frivillige ledere opp utenfor Kafé Lyst fredag ettermiddag for avreise med buss til Mariaholm. Godt over 40 konfirmanter møtte opp på begge leirene med godt humør, og klare for en helg med læring og lek. Vi var flere frivillige som møtte opp for å sørge for at ungdommene fikk en flott leir. For noen var dette første gang de var på Mariaholm, andre er nærmest vokst opp på leirstedet på bredden av Øyern. Lisa McFadden var praktisk sjef på leiren for 9. klasse og Toni Veseli praktisk sjef på leiren for 10. klasse, da de kjenner leirstedet som sine egene bukselommer. Ellers var flere av lederne erfarne Mariaholmere. Så alt tegnet for å bli vellykkede leirer. Etter ankomst sjekket deltagerne inn på sine respektive rom før det var kveldsmat. Audun ønsket velkommen. Etter maten ble vi kjent med hverandre gjennom diverse «bli-kjent-leker» ledet av Aino, Maria og Toni. Det gikk ikke lang tid før isen var brutt og latteren satt løst. Vi hadde kveldsbønn før vi gikk til ro rundt klokken 23:00 på kvelden.

Lørdag startet dagen med morgenbønn i det kapellet vårt med fantastisk utsikt ut over Øyeren. Lisa ledet oss trygt gjennom tidebønnene før vi møttes til frokost og undervisningen startet. Det vil si, før vi startet undervisningen hadde vi morgengymnastikk slik at alle skulle være våkne og opplagte. På leiren for 9. klasse stod Pastor Moi for undervisningen, og temaet var messens innhold. På leiren for 10. klasse hadde Pater Fura undervisningen. Det er alltid mange spørsmål under undervisningen, og Pater Janusz svarte klart og tydelig på alle spørsmål. Både om eksorsisme og kristen morallære.

En konfirmasjonsleir på Mariaholm består av flere deler. En svært viktig del er det som foregår i kapellet. ▸

Vi har alltid morgenbønn, aftenbønn og messe både på lørdag og søndag. Før vi gikk til messen på lørdag, var vi ute en god time for å leke ute i frisk luft. Noen gikk tur, andre spilte volleyball. Deretter gikk vi til messe før vi hadde lunsj. På ettermiddagen var det mer undervisning og gruppeoppgaver. Det var veldig fint å se at alle konfirmantene gikk til skriftemål. På kvelden tente vi i peisen og serverte boller og kakao, og vi var så heldige at flere av konfirmantene spilte og sang for oss. Det var svært hyggelig. For mange som har vært på leir på Mariaholm er aftenbønnen på lørdag kveld et spesielt godt minne. Da tenner vi levende lys i kapellet og ber sammen. Det er en fin måte å avslutte dagen på, og til refleksjon over hvorfor vi er sammen.

Søndag morgen og formiddag gikk fort unna med frokost, undervisning og messeforberedelser. Vi gikk selvsagt til høymesse, og mange av konfirmantene deltok i messen som ministranter, tekstlesere eller forsangere. Etter messen spiste vi varm lunsj før vi pakket og ryddet. Da 9. klasse kom opp til veien for å møte bussen, fikk vi en telefon fra bussjåføren som stod i Oslo og lurte på hvor vi var. Derfor måtte vi vente ute i en times tid før vi ble hentet. Men det gikk bra selv om det var kaldt. Konfirmantene danset og lekte for å holde seg varme.

For meg som var med på konfirmasjonsleir for første gang var det en veldig fin opplevelse å få være sammen med konfirmantene våre. Det er livlige ungdommer som stiller spørsmål og som deltar aktivt på hele leiren. Det var spesielt å få være med på bønn i det fantastiske kapellet vi har på Mariaholm. Og jeg må få si at jeg synes det er imponerende å se at alle konfirmantene gikk til skriftemål lørdag ettermiddag. Det er også svært hyggelig at vi har frivillige som stiller opp gang etter gang for å arrangere flotte leirer for konfirmantene våre. Derfor ønsker St. Hallvard menighet å rette en stor takk til Lisa McFadden, Toni Veseli, Steffen Heim, Aino Christensen, Kevin Kariuki, Maria de los Angeles Torres Aguirre, Johan Amalathas, Iselin Halvorsen, Marius Benedict Horn og Maud Wærum som bruker av sin fritid for å sørge for at våre ungdommer får et minne for livet. Jeg vil oppfordre alle i menigheten til å ta kontakt med barne-og ungdomsarbeider Audun Drivenes dersom noen av dere ønsker å hjelpe til i framtiden med noe av arbeidet i menigheten. Vi trenger hjelp av alle som kan bidra. På konfirmantleirene er det behov for ledere i alle aldre, men særlig for ledere som er 25 år og oppover.

Messe for konfirmantene i Oslo

Tekst: Audun Drivenes

Tirsdag 29. januar arrangerte vi felles messe for konfirmantene fra St. Olav og St. Hallvard her på Enerhaugen. Det er opprinnelig et arrangement i forbindelse med Maria Lysmesse, men det lot seg ikke gjøre å gjennomføre messen på selve festen for Maria Lysmesse. Derfor gikk arrangementet av stabelen tirsdag. Det ble en flott messe hvor St. Olav juniorkor sang i messen. Det møtte opp om lag 150 konfirmanter. Etter messen serverte Audun Drivenes med god hjelp fra frivillige fra St. Olav hjemmebakte boller og kakao. Konfirmantene spiste 400 boller og drakk 40 liter kakao. Vi hadde også laget en bibelquiz med nokså vanskelige spørsmål. Jeg kan glede alle foreldre med at resultatet var overraskende bra. Det var fire lag som oppnådde 14 av 15 riktige svar. Jeg var litt imponert rett og slett.

Caritassøndag og høsttakkefest

Foto og tekst: Angelika Wimmer

Caritasutvalget i St. Hallvard og den norske søndagsskolen samarbeidet om å arrangere en kombinasjon av høsttakkefest og Caritassøndagen søndag den 30. september. Barna ble oppfordret til å ta med seg frukt og grønnsaker til kirken, gjerne i en kurv, for så å bære dem fram til alteret sammen med søndagsskolelærer Darko Wakounig. Det var fint å se på høstens grøde som pyntet alteret under messen. Ikke bare søndagsskolebarna lærte noe om Caritas arbeid i verden og reflekterte over hvordan det er å oppleve noe som urettferdig. Etter messen brukte Caritasutvalget ved Liv Guntvedt anledningen til å lese et skriv om Caritas sine aktuelle prosjekter. Spesielt retter Caritas fokus på menneskeskapte klimaendringer som skaper ubalanse i skaperverket. Dagens kollekter fra alle messer gikk uavkortet til Caritas. Frukt- og grønnsakskurvene som barna bidro med ble auksjonert i kirkekaffen etter messen; pengene ble sendt til Caritas. Arrangementet gir lyst på mer, og det har allerede kommet opp noen idéer om at det til neste år kan tenkes en endå større markering av Caritassøndagen som omfatter alle nasjonale grupper i St. Hallvard.

CARITAS

Fra Ingrid Paluska

Fastetiden står foran oss. Hver enkelt av oss har et ansvar for å finne hva vi kan gi avkall på i denne tiden og hva vi kan bidra med for å bedre livet til vår neste. For oss katolikker er det naturlig å støtte Caritas i deres arbeid for en bedre verden. Hallvardsvaka har gode kontakter i Caritas Norge. Fra Caritas' medarbeider Kristian Jahren Øvretveit har vi mottatt følgende informative artikkel om årets fasteaksjon, med oppfordring om å støtte årets aksjon økonomisk. Les om årets prosjekt og ta i bruk kontonummeret vi får oppgitt.

Fasteaksjonen 2013: Skaperverket i fare

Årets fasteaksjon handler om å bevare skaperverket. Jorda er vårt hjem, en gave fra Gud til menneskene. I stedet for å ta vare på jorda, har årevis med overforbruk og store utslipp ført til at den nå står i fare.

Klimaendringer er en trussel for bærekraftig bruk av landområder, en trussel for tilgangen til rent drikkevann og for enkelte land også selve eksistensen. Klimaendringer vil ha negativ effekt både på jordbruk og fiske og vil derfor også kunne gå hardt ut over mange menneskers tilgang til mat. I tillegg kommer faren for at det vil bli en økning i antallet og omfanget av naturkatastrofer.

Det er dessverre slik at de negative effektene av klimaendringer vil ramme de fattigste hardest. I utviklingsland er det få som har mulighet til å importere mat, noe som fører til sårbarhet for endringer i den lokale jordbruksproduktiviteten. I tillegg er ofte bygninger og infrastruktur i mindre grad bygget for å tåle ekstremvær enn i utviklede land, og en økning i antallet og omfanget av naturkatastrofer vil derfor ramme disse landene ekstra hardt. Kirkens sosiallære sier at vi alltid skal gi de fattige forrang, og dette vil også være viktig i arbeidet med miljø og klima.

Arbeider på flere plan

Caritas engasjerer seg i arbeid med klima og miljø, og arbeider med dette på flere plan. På det globale plan jobber Caritas med å gjøre klima og miljø til en hovedprioritering for myndigheter verden over, slik at de skal gjøre alt de kan for å redusere utslipp og redusere faren for ytterligere endringer i klimaet. Det er også viktig for Caritas å fremme standpunktet om de fattiges forrang også på den internasjonale arena. Det er urettferdig at de fattigste skal betale for klimaendringer de i liten grad har bidratt til.

På lokalt plan driver Caritas prosjekter der klima og miljø står i hovedfokus, for eksempel prosjekter som går på bærekraftig skogbruk. I tillegg er det viktig å gjøre mennesker i utviklingsland bedre i stand til å takle de klimaendringene som allerede har skjedd. Dette gjøres for eksempel gjennom opplæring i nye og mer effektive jordbruksteknikker, gjennom støtte til innkjøp av nye typer såkorn og lignende tiltak.

Bonde Niger (Foto: Ryan Worms, Caritas Internationalis), Kvinner på et jorde - Chad (Foto: Lisa Krebs, Caritas Sveits), Flom Honduras (Foto: Caritas Norge), Hender med mat - Chad (Foto: Lisa Krebs, Caritas Sveits),

Ulike land – ulike utfordringer

På Filippinene kommer tyfoner hyppigere, og de er kraftigere enn før. Flere ganger i året blir hundretusener ofre for disse. Caritas Norge hjelper med mat, vann, medisiner og husly til dem som mister alt i uværet. I tillegg jobber vi for å gjøre befolkningen i bedre stand til å beskytte seg mot kommende tyfoner.

I Zambia og Uganda er majoriteten av befolkningen avhengig av jordbruk for å overleve. Klimaendringene har ført til alvorlige tørkeperioder som ofte avløses av flom i store områder. Dette har særlig rammet sårbare og fattige bønder. I følge rapporter fra Verdens Helseorganisasjon (WHO) og FNs miljøprogram (UNEP) er hele 126 millioner hektar av jorda i Afrika klassifisert som ekstremt degradert. Dette tilsvarer mer enn 3 ganger Norges areal. Degradering av jorda skyldes i hovedsak overbeiting, avskoging og overutnyttelse av vegetasjonen.

I Honduras har beskyttelse av skogsområder og rettigheter til jord og vannressurser, som

også trues av forurensende gruvedrift, blitt en kilde til konflikt og vold. Samtidig rammes landet stadig oftere av orkaner og oversvømmelser som legger ytterligere press på knappe naturressurser. Caritas Norge støtter den honduranske befolkningen i kampen for å beskytte lokalsamfunnenes naturressurser og for å redusere sårbarheten ved klimaendringer.

Ungdomsengasjement ga resultater i Zambia

23 år gamle Alick Mutale Sinyangwe var i likhet med mange unge zambiere i en vanskelig situasjon for noen år siden. Han hadde ingen utdanning eller jobb. Gjennom et Caritas-program fikk han opplæring i treplanting, samt i å dyrke frø, selge spirer og i miljøvern. Han fikk også støtte til å komme i gang med sin egen bedrift som selger planter og trær. Alick forteller at trærne er viktige i nærmiljøet fordi de bærer frukter som bidrar til at befolkningen får i seg nok vitaminer. Dessuten er trærne viktige for å begrense CO2-utslipp.

Gjennom denne lille bedriften fikk han etter hvert nok inntekter til å betale for egen skolegang fra 9. til 12. klasse, og for å betale skolegangen til tre av sine søsken. Nå sparer han deler av overskuddet til høyere utdanning. Målet er å kunne begynne på studier innen miljø og miljøvern. Prosjektet med treplanting er nå utvidet og Alick fungerer nå som inspirator og moderator for prosjektet. Målet er å gjøre ungdom i nærmiljøet mer miljøbevisst, blant annet gjennom miljøklubber og foreninger.

Støtt fasteaksjonen 2013

Du kan være med på å støtte Caritas viktige arbeid med klima og miljø! Les mer om fasteaksjonen og gi en gave online på www.caritas.no eller benytt kontonummer 8200.01.93433. Merk innbetalingen "Fasteaksjonen 2013".

Kilka słów o zgubionym sensie

p. Janusz Zakrzewski

Spotykam ciągle ludzi, którzy zgubili poczucie sensu. Najczęściej nie chodzi o sens życia w ogóle, ale o te drobne czynności, które składają się na naszą codzienność. I tak: uczciwa praca nie ma sensu, rodzina nie ma sensu, modlitwa, praktyki religijne. To ostatnie szczególnie nie ma sensu, ponieważ najczęściej nie przekłada się na konkretne działania, bo jacy są ludzie wierzący, to każdy widzi i nie trzeba tłumaczyć…

Rzeczywiście, gdy przyjdzie wytłumaczyć komuś, że jednak to wszystko ma sens, pojawia się wiele trudności. Szczególnie nastręczają ich rozmowy z ludźmi młodymi, którzy jeszcze szukają swojej drogi, ale już mają wyrobione zdanie na wiele trudnych spraw. Jak wytłumaczyć dorastającemu synowi, że piękne życie ma sens, że rodzina jest źródłem szczęścia, że miłość jest najważniejsza i że to ona właśnie sprawia, że chce się żyć i poświęcać. „ Poświęcać?”- za zdziwionym spojrzeniem ukryte jest pytanie” Po co mam się poświęcać, nazwą mnie głupim, a poza tym wszystko jest dzisiaj interesowne nawet miłość matki, która chce mieć mnie na własność i tylko o to chodzi ”.

I jak odpowiedzieć na tego rodzaju stwierdzenie? Jakich użyć argumentów, które przemawiałyby za tym, że piękne i sensowne życie oparte jest na bezinteresownej miłości, która uzewnętrznia się w poświęceniu dla innych? To jest odwieczny dylemat ludzi, którzy kochają i chcą przekazać miłość ludziom - szczególnie tym najbliższym: swoim dzieciom.

Jeśli chcemy samych siebie, albo kogoś wątpiącego przekonywać do prawd w życiu najbardziej podstawowych to można próbować to robić szukając argumentów rozumowych, można odwołać się do słów mądrych ludzi, uczonych, poetów, artystów. Nic jednak nie zastąpi argumentu doświadczenia własnego życia. Bo żeby uwierzyć w bezinteresowność, najpierw trzeba samemu doświadczyć tego, co znaczy być bezinteresownym. Tak samo, żeby przekonać kogoś, że życie ma sens, przedtem trzeba samemu próbować żyć sensownie.

Podobnie ktoś może uznać, że przedstawione mu dowody na istnienie Boga dają mu stuprocentową pewność, a mimo to może on w Boga nie uwierzyć – bo jak może wierzyć w Boga człowiek, który w ogóle nie wie, co to znaczy spotykać się z Nim w modlitwie, ani nie zauważa Jego obecności i pomocy w różnych okolicznościach swojego życia? Trudno też o porozumienie między ludźmi, z których jeden widzi w cierpieniu i spotykających nas niesprawiedliwościach jedynie absurd i skandal, drugi zaś stara się na swoje i cudze cierpienia reagować, choćby nawet nieudolnie, w duchu miłości.

Żeby mówić do innych o sensowności takiego życia jakie prowadzimy nie wystarczy mówić. Musimy sami żyć sensownie, musimy dbać o to, żeby nasze życie miało możliwie jak najwięcej sensu. Bo tylko tak żyjąc, możemy składać autentyczne i skuteczne świadectwo, że życie naprawdę ma sens.

Retrett i fastetiden på polsk

Rekolekcje wielkopostne w języku polskim wygłosi O. Leszek Golczynski sscc.

piątek 15.03.13 godz.19.00 msza św. z nauką
sobota 16.03.13 godz.19.00 msza św. z nauką
niedziela 17.03.13 godz.13.00 msza św. z nauką; godz.19.00 msza św. z nauką

Możliwość spowiedzi przed i po mszy św.

Noen ord om tapt realitets-orientering (virkelighetssans)

(Oversettelse av p. Janusz Zakrzewskis artikkel)

Jeg treffer stadig mennesker som har mistet sin åndelige realitetsorientering.

Veldig ofte dreier det seg om mennesker som har mistet denne egenskapen i det hverdagslige livet og i de daglige gjøremål.

Å være ærlig på arbeidsplassen, har ingen verdi.

Å være sammen med og elske og ære familien er uten verdi. Bønn og religion betyr ingen ting for dem..

Særlig det siste, å praktisere religion. Man kan ikke måle religion i kjente størrelser, og fordi man ikke ser noe konkret kan man ikke tro .

Hva slag «troende» mennesker er vi når vi krever synlige bevis hele tiden? Det ligger i troens natur at den ikke på noe vis kan måles.

Når vi forsøker å forklare for noen eller overbevise noen om at alt har en mening, oppstår det en del vanskeligheter. Særlig for unge mennesker med livet og de vanskelige veivalg foran seg.

De har allerede sine tanker om veivalgene i livet,men hvordan skal vi forklare en sønn i puberteten at familien vår er den største gave og en kilde til lykke, og at det største ved kjærligheten , er at vi er i stand til å ofre våre liv for andre mennesker.

Med tanke på å skulle ofre seg for sine medmennesker, møter man holdninger som sier at man er enfoldig eller dum. Ingen forstår lenger denne tanken, at man kan leve for andre mennesker, for å gjøre andre mennesker lykkelige og tilfredse.

Selv morskjærlighet har sine baktanker. Mødre som vil ha sine barn som sin egen eiendom, har mistet kjærlighetens innerste vesen av syne. Kjærligheten gir og er oppofrende. Den gir og krever ikke.

Hvordan skal vi formidle at kjærlighet uten forbehold viser at man ofrer seg for andre?

Dette har vært problem til alle tider og vil alltid være det for mennesker som elsker og vil gi kjærlighet til andre-særlig sine barn.

Hvis vi vil overbevise de som tviler på meningen med livet at livet har mening, må vi vise det ved kjærlig handling, omtanke og ved vår egne liv.

Vi kan finne noe om meningen med livet i litteraturen, i kunsten og ikke minst i våre egne erfaringer. Både litteratur og kunst forøvrig, kan si oss noe om meningen med livet. Det kan også våre egne livserfaringer

Kjærligheten er uforbeholden og krever ikke noe tilbake.

Hvordan er det mulig å tro helt på Gud, når man ikke vet hvordan man skal være sammen med Gud i bønn? Da kan man heller ikke erfare hans nærhet og motta hjelp fra ham i våre liv.

Urett og lidelse som begås mellom mennesker er ukjærlig og umenneskelig. Vår oppgave som troende er å være et korrektiv til slik handling. Vi kan reagere mot dette i kjærlighetens ånd.

Hvis vi ønsker å vise andre at livet har mening, må våre egne liv bære preg av at vi lever våre liv i tro og kjærlighet.

Fra Urtegata til Enerhaugen

Utdrag fra Hans Bruces bok redigert av Berit Müller og Tone Westersø

INNLEDNING

St. Hallvard menighet står foran to store jubileer. I 2015 er det 125 år siden menigheten ble opprettet, og i 2016 er det 50 år siden St. Hallvard kirke ble innviet. Det er i den forbindelse viktig å minne oss på bakgrunnen for vår menighet og fortsatte den identitetsbygging menigheten alltid har vært opptatt av.

Til 100-årsjubileet for menighetens opprettelse, ble det gitt ut en bok av Johs. Bruce: «Fra urtegaten til Enerhaugen», st. Hallvard menighet 100 år. Med tillatelse fra familien Bruce vil vi i tiden som kommer presentere utdrag fra denne boken. På den måten kan vi levendegjøre for menigheten kirkens historie.

St. Hallvard menighet startet på en tid da det ennå var få katolikker i denne delen av byen. Under utrolig vanskelige forhold har noen trodd på fremtiden og aldri gitt opp. Men disse ildsjelene hadde aldri oppnådd noe resultat uten alle de mange anonyme, vanlige mennesker som søndag etter søndag fylte den lille kirken i bakgården i Urtegaten.

Et jubileum kan medføre fare. En fare for selvtilfredshet og en fare for å ta det med ro når festen er over. Gud venter det motsatte av oss. Mer enn noen gang kreves det fornyet innsats, for det ligger fortsatt store oppgaver foran oss. I Lukasevangeliet sier Herren: »Om dere holder ut, skal dere vinne». Måtte vår kjære St. Hallvard menighet alltid leve videre og blomstre. Lykke til med lesingen og lykke til med jubileene!

ST. HALLVARD

Legende og kirke

Hallvard var sønn til Vebjørn på Husaby i Lier. Hans mor var Thorny, søster eller søsterdatter til Åsta, St. Olavs mor. Hallvard var kristen helt fra barnsben av. En dag i 1043, da han var 23 år gammel, forsøkte han å redde en gravid kvinne fra tre menn som forfulgte henne. Disse beskyldte kvinnen for å ha brutt seg inn i huset til broren til en av dem. Hallvard trodde ikke på det og tok kvinnen med seg i båt ut på Drammensfjorden. Men mennene kom etter, og da de nærmet seg båten og Hallvard fremdeles nektet å utlevere kinnen, grep en av mennene buen sin. Pilene fløy, og en traff Hallvard i halsen og drepte ham. Han ble truffet av i alt tre pileskudd. Kvinnen ble også drept.

Hallvards lik ble senket i sjøen med en møllestein rundt halsen. Men liket fløt opp igjen, og Hallvard Vebjørnsson ble gravlagt ved kirken hjemme på Husaby. Folk som husket Hallvard som en god og hjelpsom ung mann kom til graven hans, og snart skjedde det jærtegn der. Da domkirken i Oslo sto ferdig rundt år 130, ble hans relikvier overført dit og lagt i et skrin på høyalteret. Kirken ble oppkalt etter ham og fikk navnet St. Hallvardskatedalen. Hallvards minnedag er 15. mai. Da Oslo ble bispesete, ble St. Hallvard bispedømmets vernehelgen. Norges hovedstad valgte ham til skytshelgen, og han har vært avbildet i byvåpenet siden 1300-tallet.

Sentrum for Hallvardkulten var Hallvardskirken i Oslo. Den ble som sagt bygget i begynnelsen av 1100-tallet, på kong Sigurd tid. Midt på 1100-tallet, da det nye erkebispesetet i Nidaros ble opprettet, fikk de andre bispekirkene også sine domkapitler. Hallvardskirkens kapitelsegl stammer fra ca. 1300-tallet. Det første er gått tapt. Det viser en kirkelignende konstruksjon, med store figurer stilt opp under buer. Man antar at det er St. Hallvards skrin. På den sentrale gavlen ser en Kristus i halvfigur, nedenfor står helgener på rad under en buerekke. Under midtbuen troner en biskop.

Ved utgravninger på St. Hallvards plass i januar 1914, fant man korset fra St. Hallvardskirken i Oslo. Det har vært ca. 40 cm høyt, og tverrarmens fulle lengde er ca. 25 cm. Det er et trekors, prydet med forgylte og emaljerte kobberbeslag. Man mener at korset har tjent som alterkors i St. Hallvardskirken. Den fullt påkledte Kristus tyder på at korset er forholdsvis gammelt. Det må være laget like før 1200-tallet i Frankrike. Det er nå oppbevart i Oldsaksamlingens skattkammer.

Ut over det er det ikke så mange minner igjen etter St. Hallvard. Det fantes en Hallvardskirke i sten i Bergen, som ble revet på 1500-tallet. Et alter i Nidarosdomen var viet Hallvard. I kirken i Vang i Valdres fantes takmalerier med fremstilling av Hallvardlegenden, datert til ca. 1260. Ellers er den sittende Hallvardsfigur på Oslo kapitelsegl, senere Oslo bysegl, den eldste Hallvardfremstilling. Det fantes også en valfartskirke i Ytterby i Bohuslän, Opstad i Odalen, et kapell i Sylling og kirken på Løvøya ved Borre med en hellig kilde, hvor det kom pilgrimer inntil 1700-tallet. Utenfor Norge har Hallvard vært dyrket i Oslos nabobispedømme, Skara, hvor han forekommer i kalendariene fra 1200-tallet frem til reformasjonen.

I URTEGATEN

De første årene

15.MAI 1890

«Dr. Johannes Babtista Fallize, ved Guds barmhjertighet og den apostoliske stols naade apostolisk pronator og hs. Hellighets husprælat, Norges apostoliske præfekt,

Til St. Olafs menighet i Kristiania.

Hilsen i Herren!

Da den store afstand fra St. Olafs kirke til Kristianias østlige del i høi grad vanskeliggjør tilfredsstillelsen af denne bydels aandelige behov, har Vi efter moden overveielse besluttet at skille den paa den venstre side af Akerselven beliggende bydel fra St. Olafs menighet og stifte en egen menighet dersteds, som Vi stiller under den norske helgen St. Hallvards beskyttelse. Det er Os kjært saaledes tillige at kunne erindre denne helgen, hvis minde er henlagt til denne dag, den 15de mai, og som i aarhundreders løb har været æret som Oslos og dens domkirkes skytshelgen.

Indtil det bliver muligt at skaffe den nye menighed en kirke, vil der blive indredet kapel, skolelokale og prestebolig i Urtegaden nr. 29. Senere skal det blive bekjendtgjort, naar aabningen agtes foretaget. Hva kirkelige foreninger angaar og disses lokale, forbliver de indtil videre fælles for begge menigheder.

Vi venter visselig ikke forgjæves, at den nye menigheds medlemmer vil takke Gud af ganske hjerte for den dem beviste naade, at de ved tro hengivenhed mod sin sjælesørger og menighed og ved en sand kristelig livsvandel vil vise sig den værdig, samt at de efter evne vil bidrage til at bære sin menighdes byrde og kappes med St. Olafs menighet i alt, hvad der er godt og skønt.»

For å skaffe plass til prestebolig, skole og midlertidig kapell, leide prefekt Fallize Urtegaten 29, en adresse menigheten kom til å beholde lenger enn noen hadde håpet eller trodd. Til å begynne med leide man de to første etasjene. I første etasje, der det senere ble vaktmesterbolig, bodde presten. Mellom ▸

værelsene var det en skyvedør, slik at et rom kunne adskilles fra alterdelen av kapellet. Der ble det innredet skole. I St. Hallvard var det skole til ut på 30-tallet.

Menighetslisten fra starten telte 130 medlemmer. De fleste av disse var fremmedarbeidere, særlig ra Italia og Tyskland. Gipsarbeidere, tivoliarbeidere og orgeldreiere var fra Italia, mens snekkere, pølsemakere, elektrikere o.l. kom fra Tyskland. De norske var i stor grad håndverkere. En forfatter virket som litt av en fremmed fugl. Han flyttet da også med tid og stunder til St. Olav menighet.

Soknepresten måtte hvert år sende inn nøyaktige lister over antall katolikker over antall døpte barn og antall døde. Han skulle også sende inn tall på hvor mange som hadde gått til førstekommunion. Samtidig måtte det gis oversikt over det kirkelige utstyr. Like etter innvielsen hadde menigheten tre kalker, to ciborier, en monstrans, to kobber- og en sølvbeholder til de hellige oljer. Videre hadde man 13 messehagler, fem røde og fem hvite, to sorte og en fiolett. Av korkåper hadde man tre eldre og en ny og en spesielt for requiemmesser. Man var godt utstyrt!

Det ble også startet en menighetsskole med 17 elever. Elisabethsøster Hilaria var i mange år ansvarlig for skolen, som etter hvert fikk opptil 35 elever.

Prefekt, sener biskop Fallize, hadde mange planer. Bare få dager etter at han hadde leid Urtegaten 29, begynte han forhandlinger som ga et resultat som har vært til stor velsignelse for den. Han henvendte seg til Elisabethsøstrenes generalforstanderinne i Neisse i Tyskland og spurte om søstrene kunne påta seg ambulerende sykepleie på østkanten og undervise på menighetsskolen. Elisabethsøstrene var allerede i Norge og tok med glede imot tilbudet. De trengte en stasjon i Kristiania. Problemet var at det ikke var plass til dem i Urtegaten 29. Eieren bodde selv i 3. etg. Han var villig til å flytte, på betingelse av at Kirken kjøpte hele eiendommen. Kjøpekontrakt ble inngått i februar 1891. I sine private notater tilføyer prefekten a det med eiendommen fulgte en åpen plass, der det kunne bygges kirke. I juli 1891 kom de første søstrene og begynte en ambulerende sykepleie til stor nytte for ikke bare katolikkene i området. Tre år senere var søstrene så gode i norsk at de kunne overta skolen.

Gjennom 1890-årene øket medlemstallet jevnt. I 1893 var det 165 og samme år ble 9 barn døpt. To konvertitter fikk man også! Bare tre år senere var tallet oppe i 252. Det virker nesten utrolig at det i løpet av disse årene i kirkebøkene er innskrevet 33 døpte barn! Skolen hadde 35 elever, fordelt over det vanlige klassetall.

Menigheten får kirke

I 1896 ble grunnstenen til den nye kirken lagt ned. Handlingen ble utført av sokneprest Wang fra St. Olafs menighet. Tidlig i 1897 offentliggjorde sokneprest W. Reinold et opprop, der han opplyste at kirken snart var ferdig. Der het det: «Trods sin skjulte beliggenhed tager det Sig vakkert du, og nu venter man kun paa det indre udstyr ved trosfællers og især ved den mig antroede menigheds bistand og bidrag, vil live indvielse til guddommen verdig.»

I bladet St. Olaf kunne man litt senere lese at man var i ferd med å innsette kirkens – som det het – «malede» vinduer. «De tør», skrev bladet, «kappes med St. Olafs kirkens smukke vinduer. Det store vindu i fasaden fremstiller den hl. Halvard, en herlig skikkelse ved hvis sider to engler bærer martyrdødens seierspalmer. Enhver av langsidene har 11 mindre vinduer, fordelt i tre grupper.»

Biskop Fallize var meget stolt av kirken sin. Ingen måtte si noe galt om den. Den dagen kirken skulle konsekreres, hadde han besøk av to tyske biskoper. Da biskopene så bygget, utbrøt de: «Noe sånt konsekrerer man da ikke!». Biskopens bestemte svar var: «Hos oss så!». Det fortelles også at da en prest han sendte ned for å se på kirken sa at den lignet en stall, ble han kort tid etter sendt langt vekk fra prefekten, til Hammerfest.

Så hadde menigheten fått sin lille kirke, og den skulle den beholde i nesten 60 år. Den lille, rare bakgårdskirken – som Sigrid Undset sa det var så godt å be i – med sitt merkelige galleri hvor det var varmt om vinteren, var omfattet med stor kjærlighet av mange som hørte hjemme der.

Men slik forholdene var, ble mange høytideligheter lagt til St. Olav kirke. Det var liten plass i St. Hallvard, og dessuten mente vel mange at St. Olav var penere. Barnas første kommunioBrylluper og begravelser foregikk også i St. Olavs kirke, og prosesjon på Kristi legemsfest foregikk også fra denne kirken. Man ønsket nok å samle de to menighetene, slik at prosesjonen kunne bli størst mulig. Menigheten sluttet flittig opp om prosesjonen fra St. Olav, som besto av skolebarna, alle foreningene under sine faner, senere også speiderne og hvitkledde småpiker so strøde blomster foran biskopen som bar monstransen med sakramentet.

Elisabethsøstrenes sykepleie slo godt an, og det tok ikke lang tid før søstrene klarte seg økonomisk. I prefektens notater for 1897 heter det at søstrene i sin sykepleie er avholdt og søkt. I avisene ble «gråsøstrene» omtalt med vakre ord. Det ble imidlertid for trangt i nr. 29.
Søstrene ville også gjerne bygge et aldershjem, og da tomten ved siden av kirken var ledig, kjøpte søstrene den i 1899.

Nå begynte menigheten å bli innarbeidet. Man hadde kirke, skole, søstre, og etter kort tid fikk man et sangkor. Dette deltok ogsåi de store pontifikalmesser i St. Olav. 1. juni 1900 holdt sangkoret, eller sangforeningen som man sa, en konsert. I bladet St. Olaf sto det at «uagtet det deilige vær, trods bicyklekapløbet på Bygdø, var det nesten fullt hus.»

Medlemstallet økte, i 1903 hadde man ca. 350 medlemmer. Det året hadde man hele 17 konvertitter, 15 barn ble døpt, skolen hadde 38 elever. Den store søkning til skolen førte til at man måtte dele den i et formiddags- og et ettermiddagsparti. Etter at søstrene var flyttet ut, innredet man et foreningslokale for å få i gang egne foreninger, og det ble også innredet en vaktmesterbolig.

I 1903 var det 350 medlemmer i menigheten. Det kunne vært mange flere, men utvandringen til Amerika førte til at det i årene 1897 – 1906 utvandret 458 katolikker fra Norge, hvorav 119 fra St. Hallvard menighet.

Etter innvielsen av aldershjemmet viste det seg at søstrene så rett da de bygget: behovet var stort. I en rapport het det at folk uten eget hjem følte de hadde fått et virkelig hjem, omgitt av dyktige og kjærlighetsfulle søstres omsorg.

Stadig nye sokneprester

I starten hadde man problemer med å skaffe menigheten prest. Men fra 1901 ble det bedre. Da ble pastor Møllenbech sokneprest. Han ble i 12 år, mens det ofte ble skiftet kapellaner. Også blant sogneprestene var det stor utskiftning. Untak var pastor Møllenbach, som satt i 12 år, og pastor Günther, som hadde stillingen i 7 å, inntil han døde i 1924. Da ble den norske mrg. Offerdahl utnevnt til sogneprest. Etter ham var det 3 – 4 andre sogneprester, inntil 1934, da fransiskanerne overtok.

Fortsettelse i neste nummer

Berit Müller | Spasertur gjennom St. Hallvards historie: fra steinalderen til nåtid

Hallvardsvaka møter Berit Müller én time før Høymessen. Berit kjenner menigheten fra «tidenes morgen», selv om hun riktignok er født noen tiår etter 1890, det året menigheten ble opprettet.

Av Ferdinand Männle

Hun har fulgt menigheten i medgang og motgang, under skiftende regimer. For øvrig har Berit hatt sitt yrkesaktive liv innenfor Kirken. Hun var mangeårig myndig og dyktig leder av Kateketisk senter. Nå i sin pensjonist tilværelse, stiller hun opp hver onsdag som frivillig på menighetskontoret.

I en tid hvor menigheten særlig vokser på grunn av innvandring, er det interessant å høre litt om den "norske urkirken" som vi også får et møte med lenger fremme i bladet sett gjennom Hans Bruces briller, men nå i ettertid tilpasset Hallvardsvakas behov av blant andre Berit Müller.

Hallvardsvaka: Du hører til den delen av menigheten som er født norsk og som folkelig ofte betegnes som født katolikk. Selv om vi alle sammen strengt tatt er hedninger før dåpen...

Berit: ...det heter da også «døpt katolikk».

Hallvardsvaka: Tilhørte du St. Hallvard helt fra barndommen av?

Berit: Nei, min familie bodde vegg i vegg med St Olav og jeg tilhørte den menigheten frem til jeg var 19 år.

Hallvardsvaka: Kan du fortelle litt om den tiden? Vi snakker da om årene før og under krigen.

Berit: Vi bodde i det såkalte «latinerkvarteret. Jeg gikk på St. Sunniva skole, der St. Josephsøstrene underviste. I høymessen i St. Olavs kirke var 3 – 4 benker fylt med St. Josephsøstre. De første par benkene var fylt med barn. Den gangen var det mange som bodde i nærheten og kunne gå til fots til messen.

Hallvardsvaka: Det høres ganske forskjellig ut fra i dag. Hadde du noen kontakt med St. Hallvard?

Berit: Den første kontakten kom i 1944. Fransiskanerpater Novatus fra St. Hallvard holdt en retrett for fermlinger i kapellet på St. Sunniva skole. Sr. Emanuelle, som hadde undervist oss, tok opp tråden og anbefalte oss som skulle fermes å gjøre et «generalskriftemål» hos pater Novatus i St. Hallvard. En lørdag ettermiddag gikk vi da 3 14-års jentunger fra Akersveien til St. Hallvard. Det var under krigen, og alt var mørklagt. Vi gikk med lommelykt for å kunne finne veien. Sr. Emanuelle hadde skrevet opp alle mulige synder på en lapp, som huskeliste for oss, og så gikk vi da med alle syndene våre over til St. Hallvard. Skriftestolen var ikke lett å finne, den befant seg under trappen til galleriet. Den modigste av oss gikk først inn. Da hun kom ut, hvisket hun til oss andre at det var så mørkt der inne, helt umulig å lese «syndelappen».. Men hun hadde da fått absolusjon. Vi andre lærte av det og skriftet med lommelykt.

Hallvardsvaka: Den utfordringen var mestret og spenningen gikk over i lettelse?

Berit: Det kan du si. Gamle St. Hallvard lå i Urtegaten, og vi gikk tilbake over Akerselva. Der rev i stykker lappene og kastet syndene våre i elva. Vi var ferdig med det.

Hallvardsvaka: Ble det etterhvert mer kontakt med St. Hallvard?

Berit: OKU, Oslo Katolske Ungdomslag, var felles for St. Hallvard og St. Olav. St. Hallvard var mye mindre enn St. Olav den gangen, og ungdomslaget knyttet oss sammen.

Hallvardsvaka: Var det en stor forskjell å tilhøre den ene eller andre menigheten?

Berit: Det var nok litt forskjellig fra i dag. Da min forlovede og jeg skulle gifte oss, ville vi gjerne bli viet av P. Notenboom som var sogneprest i St. Hallvard og en god venn. Det fikk vi ikke lov til. Vi måtte bli viet av sognepresten i St. Olav fordi vi bodde i Welhavens gate og den hørte til St. Olav menighet.

Hallvardsvaka: Så bar det etterhvert i retning St. Hallvard.

Berit: Vi havnet innenfor St. Hallvards grenser i 1958. Siden har jeg flyttet flere ganger, men har hele tiden hørt til menigheten.

Hallvardsvaka: Hvordan var messefeiringen den gangen, før det Annet Vatikankonsil?

Berit: Pius XII var pave, messen var på latin og ministrantene svarte isteden for menigheten. En sjelden gang hadde vi en såkalt dialogmesse, der også menigheten var med på å svare.

Hallvardsvaka: Og så kom det Annet Vatikankonsil. Fulgte du med i prosessen? Var det et tema i norske media?

Berit: I Johannes XXIII startet det Annet Vatikankonsil. Det var ikke noe stort tema i norske media. Men menigheten satte i gang kurskvelder, der prestene orienterte om forandringene. Senere ble vi med i en samtalegruppe sammen med noen andre ektepar, bl.a. Hans og Peggy Bruce. Vi var så heldige å få med oss dominikanerpater Raulin og senere P.Gorissen, som forklarte og hjalp oss.

Hallvardsvaka: Alt dette foregikk mens menigheten holdt til i Urtegata. Hvordan var forholdene der?

Berit: Urtegaten 29 var ingen stor eiendom. Likevel ble det plass til en kirke, det var en gårdsplass og en leiegård der vaktmesteren bodde med sin familie. Menighetskontoret var i 2. etasje, og i 3. etasje bodde prestene. I kirken var det ikke særlig god oppvarming, det var kaldt om vinteren og det var veldig trangt. Og skriftestolen befant seg jo i et kosteskap …

Hallvardsvaka: ... som hver for seg har en viktig funksjon i rengjøringen! Men planer og behov for et større kirkebygg var der?

Berit: Menigheten hadde lenge hatt en tomt som i Gamlebyen. Arkitekter hadde vært inne og kommet med forslag, men det manglet penger, og da også krigen kom, stoppet hele byggeprosjektet.

Hallvardsvaka: Det ble ikke noe kirkebygg i Gamlebyen. Hva skjedde?

Berit: Sogneprest Castricum var en meget praktisk mann. Han sjekket kommunens planer for utbyggingen av T-bane, kvittet seg med den gamle tomten og fikk fatt ▶

i en ny tomt med direkte beliggenhet ved T-banens hovedring.

Hallvardsvaka: Hvor kom pengene fra?
Berit: Mesteparten kom fra utlandet. Men jeg mener å huske at menigheten kjøpte aksjer på 50 kroner for en murstein.
Hallvardsvaka: På en måte de samme kildene som i dag. Spesielt hvis bidraget fra Bonifatiusverket og kommunal tilskudd for innvandrere bokføres under ett. Aksjesalg bør vi også prøve. Skjønt at prisen for murstein har gått betydelig opp de siste 50 år.
Berit: Det kan du si.

Hallvardsvaka: Så sto kirkebygget på Enerhaugen ferdig.
Berit: I 1966. Det var et nybygg med kolossale forbedringer og betydelig bedre boforhold for prestene.

Hallvardsvaka: Hvordan ble nybygget mottatt av menigheten?
Berit: Mottakelsen av nybygget var ikke bare positivt. Yngre folk ble fort veldig glad i den nye kirken. Endelig en kirke med mørke kroker! Men noen av de eldre menighetsmedlemmene gikk til St. Olav, fordi den så mer ut som en kirke.

Hallvardsvaka: Samtidig med det nye St. Hallvard kom også endringene etter Annet Vatikankonsil.
Berit: Endringen av liturgien til norsk kom langsomt og forholdsvis greit. I det ytre bilde la man merke til at ikke alle søstrene gikk i drakt lenger. En endring var også at vi kunne motta kommunionen med hånden.
Da det ble innført, ble kirkekoret bedt av prestene om å være foregangsgruppe for resten av menigheten. Fransiskanerne og dominikanerne lå langt frem med å innføre den nye praksis. Senere ble det fulgt opp overalt.

Hallvardsvaka: Flere ting som endret seg?
Berit: Boken «Den hollandske katekisme for voksne» kom ut. Den likte jeg, den ga meg mye. Den ble også brukt av kateketene som underviste barn. Etter hvert er den trukket litt mer tilbake.

Hallvardsvaka: Men den var offisiell?
Berit: Ja, det mener jeg. Prestene brukte den som grunnbok for kurs. Jeg vet ikke riktig om den kom ut på norsk. Jeg brukte den danske utgaven.

Hallvardsvaka: Hvordan var kirkebesøket i det nye og større St. Hallvard?
Berit: Høymessen var alltid full. Fromessen var noe mindre besøkt, men spesielt turgjengere likte den. Vi hadde ikke aftenmesse hver dag. Etter hvert fikk vi barnemesse en gang i måneden. Det var det p. Castricum som innførte, han hadde stor forståelse for folks behov. Vi har jo fortsatt familiemesse, som det nå heter. Derimot ble aftenmesse på søndag ingen suksess den gangen.

Hallvardsvaka: Når begynte du å legge merke til at det kom flere og flere innvandrere?
Berit: Innvandringen kom jo gradvis, spesielt de siste 20 år har det skjedd mye. I utgangspunktet mente vi at alle barna burde ha katekese på norsk. Men det ble så mange innvandrerbarn at vi måtte gi opp dette prinsippet, og da ble det katekese på flere språk.

Hallvardsvaka: Du har vært med en del tiår i menigheten. På en måte tilhører du ursteinen i menigheten.
Berit: Ja, vi er en liten flokk fra "urkirken" i St. Hallvard. Magda Rønning f.eks. Hun har nettopp fylt 90 år. Magda konverterte like før jeg flyttet hit på 50-tallet. Åge Rønning, hennes mann, hadde konvertert før. Det er en stund siden. Peggy Bruce hører også med. Hun har vært med siden begynnelsen på 50-tallet, da hun flyttet hit fra Bergen.

Hallvardsvaka: Hjertelig takk, Berit for en hyggelig spasertur gjennom St. Hallvards historie. Faktisk fra steinalderen til nåtid!

Magda Rønning 90 år!

Årlig nominerer idrettsNorge en rekke ildsjeler for å kåre årets ildsjel. Dette er mennesker som gjør en uvurderlig, frivillig og vederlagsfri innsats for idrettens fremme. Jeg vil herved utnevne en ildsjel i St. Hallvard menighet til vår egen katolske ildsjel: Magda Rønning!

Av Ingrid E. Paluska

Magda har gjort en kjempeinnsats i det stille i menigheten vår i tiår etter tiår. Hun har tilhørt den frivillige staben på menighetskontoret, vært kommunionsutdeler, gjort en stor innsats for de gamle i menigheten (også etter at hun selv ble gammel). Hun har tidligere pakket og sendt ut tusenvis av Hallvardsvaka slik at vi alle skulle få dette utmerkede bladet i posten. Dette er bare noen av alle de tjenester hun har gjort for menigheten og Kirken hun elsker så høyt.

Når bladet går i trykken fyller denne flotte kvinnen 90 år! Hallvardsvaka vil sammen med hele menigheten takke Magda for at hun er vår ildsjel!

GRATULERER hjerteligst med dagen, Magda! Ad multos annos!

Familiehelg på Mariaholm

Det er blitt en tradisjon med familiehelg på Mariaholm på våren hvert år. I år arrangerer vi for fjerde gang St. Hallvard menighets familiehelg helgen 31. mai til 2.juni. Dette er en fantastisk mulighet for å bli bedre kjent med andre barnefamilier i menigheten. Det blir familietilpassede aktiviteter og messe. I år tar vi ikke med kokk selv, slik at det blir mindre praktisk arbeid på deltagerne. Jeg håper mange av dere ønsker å være med. Påmelding innen 30. april. Dersom noen ønsker å bidra til arrangementet er det bare å ta kontakt med undertegnede. Kontakt Audun på epost

Audun.Drivenes@katolsk.no

Assisi – møtestedet

Bli inspirert av den hellige Frans!

Velkommen til St. Magnus kirke, Romeriksgt 1, Lillestrøm
torsdag 14. mars kl 19:00 i menighetssalen. (Messe i kirken kl 18:30.)

Det blir først en kort orientering om den fransiskanske legorden.
Deretter holder p. Hallvard Hole ofm foredraget "Assisi – møtestedet".

Pave Johannes Paul tok på 80-tallet initiativ til fredsmøte mellom alle religioner, noe pave Benedikt har fulgt opp. Frans av Assisi er en inspirasjonskilde for dialog på tvers av kulturer og religioner. Et viktig aspekt er også fredstanken som ligger bak.

Alle er hjertelig velkommen, ingen påmelding. Enkel servering.
Hilsen legfransiskanerne på Lillestrøm

Har du lyst til å bli speider?

Det har lenge vært et ønske å starte en katolsk speidertropp i menigheten. Fra og med høsten 2013 er planen å starte en katolsk speidertropp for barna i de katolske menighetene i Oslo. Vi skal organisere oss gjennom KFUM/KFUK speiderne. Dette blir et svært morsomt tilbud til barn mellom syv og tolv år hvor friluftsliv, kristen tro, personlig utvikling og felleskap står i sentrum. Det er allerede noen voksne som har meldt seg som potensielle ledere, men vi har bruk for voksne som er glad i friluftsliv og som ønsker å gjøre en innsats for barna i menigheten. Så dersom du har lyst til å bli speider eller lurer på hva speiding innebærer, kontakt barne- og ungdomsarbeider Audun Drivenes.

Ny barne- og ungdomsarbeider

Endelig har vi fått ny barne- og ungdomsarbeider på plass i menigheten. I januar startet Audun Drivenes i stillingen som har vært ubesatt etter at Therese sluttet for over et halvt år siden. Audun har sognet til menigheten siden 2006 og bor på Ellingsrud. Han blir 40 år i 2013. Audun gift med Rina, og er far til Francis på snart et år og Gabriel på fire år.

Tekst og foto: Anne Ma Riiser

- Velkommen i staben i St. Hallvard. Gleder du deg til å ta fatt på arbeidsoppgavene?

- Takk for det. Det er med skrekkblandet fryd at jeg starter. Det er mye som skal gjøres og vi har høye ambisjoner for barne- og ungdomsarbeidet i menigheten. Derfor er jeg veldig spent.

- Hva er målet for barne- og ungdomsarbeidet?

- Vi skal skape møteplasser og aktiviteter for barn og ungdommer i menigheten. Vi skal sørge for at det er et er felleskap hos oss for de yngste medlemmene. Barne og ungdommene skal møte venner, nye og gamle, i kirka slik at vi kan være en sammensveiset menighet.

- Hva har du gjort før du startet her hos oss?

- For mange år siden studerte jeg fransk, historie og medievitenskap. Så arbeidet jeg i noen år som informasjonskonsulent før jeg begynte å jobbe med salg. Jeg har også jobbet som eiendomsmegler i noen år med base på Grünerløkka.

- Hvorfor har du takket ja til å jobbe i St. Hallvard menighet? Det er jo en helt annen type jobb en det du har hatt før?

- Jeg har alltid likt å jobbe med mennesker og har lenge hatt lyst til å jobbe med noe annet enn salg. Jobbene jeg har hatt de siste årene har vært vanskelige å kombinere med det å være småbarnsfar. Derfor passet det svært godt når denne muligheten dukket opp. Begge guttene mine og kona mi er veldig fornøyd med at far ikke må snakke i telefonen hver kveld med kunder. Det har også vært et ønske hos meg å gjøre en større innsats for kirka.

- Har du jobbet med noe annet i kirka tidligere?

- Jeg er kateket på andre året. Det er veldig morsomt og givende. Så jeg kjenner allerede en god del av ungdommene i menigheten.

- Hva håper du at vi skal oppnå med arbeidet med de yngre medlemmene i menigheten?

- Jeg håper at St. Hallvard Ungdomslag (SHUL) fortsatt skal ha aktiviteter og at de skal spille en viktig rolle i menigheten. Jeg ønsker også at vi fortsatt skal ha et familiekor og at vi skal arrangere en familieleir slik vi har gjort de siste tre årene dersom det er et ønske. Leir for konfirmantene er også en svært viktig aktivitet. Det har også vært ytret ønske om å starte en speidergruppe i menigheten. Det viktigste for meg er at det er møteplasser for de troende slik at vi kan være sammen.

Sveitsergardistene feirer messe i vår kirke

Roser i Vatikanhagen

Kaffepause

Hilsen fra Vatikanet

p. Sigurd Markussen, deres sogneprest i studiepermisjon

Kjære menighet, i skrivende stund (1. februar) er jeg akkurat ferdig med siste eksamen i mitt første semester her i Roma. Det har vært en spennende tid så langt. Åtte ulike kurs har jeg vært gjennom og avlagt eksamen i. Fikk nylig et spørsmål om hva jeg blir når jeg blir ferdig. Forhåpentlig en bedre prest, var mitt svar, i tillegg kan jeg legge til at jeg da forhåpentlig har en lisensiatgrad i dogmatisk teologi.

Mange følger meg på Facebook (om du ikke gjør det, men vil – søk opp navnet mitt og send en vennefore-spørsel, jeg sier helt sikkert ja), eller via reisebrev som jeg sender ca. hver fjortende dag på e-post til de mange som ikke har Facebook, men som gjerne vil følge med på hva jeg driver med. (Om du vil motta slike reisebrev, sender du meg en e-post og jeg legger deg til på listen). Reisebrevene har nå rundt 250 lesere, så dette har tatt litt av. Her skal jeg fatte meg i korthet og kun gi en liten oppsummering av tiden som har gått.

I midten av august reiste jeg til Verona i Nord-Italia for å gjennomføre et femukers språkkurs i italiensk. Det ble en stor opplevelse og en veldig lærerik erfaring. Jeg bodde i en prestegård midt i Verona og gikk på språkkurs fire intensive timer hver dag i ukedagene. Fikk frisket opp i italiensken min, lært masse mer om italiensk kultur og vindyrking, samt fikk en god innsikt det kirkelige i Nord-Italia.

Etter et lite avbrekk tilbake i Norge, reiste jeg siste uken i september til Roma. Her bor jeg ganske sentralt, i Vatikanet. Nærmeste bygg er Peterskirken og adressen min er relativt from, Sakristiveien 17.

I det tyske prestekollegiet jeg bor i, «Campo Santo Teutonico», foregår så å si alt på tysk. I tillegg til italiensk-kunnskapene mine har så absolutt tyskkunnskapene mine blitt vesentlig bedre denne tiden.

På grunn av ulike omstendigheter ble jeg utnevnt til viserektor på prestekollegiet allerede den første uken jeg bodde der. Det var litt overraskende, særlig fordi jeg jo ikke er tysk. Rektor ønsket nettopp en ikke-tysker, da vi er ca. halvparten ikke-tyskere som tyskere som bor her. Totalt er vi 20 prester og 8 ordensmedlemmer/lekfolk som bor her fra 7 ulike nasjoner. Viserektors oppgave er først og fremst å være stedfortreder for rektor når han er på reise eller opptatt på annen måte. Det er noe representasjon også, men den viktigste oppgaven er å være en brobygger og bindeledd mellom de andre som bor her og rektor. Arbeidet er ulønnet og det er omtrent fritt for frynsegoder.

Av høydepunkter kan jeg nevne som eksempel min ilddåp, da jeg var vertskap for den tyske bispekonferansens mottakelse i forbindelse med at St. Hildegard von Bingen ble erklært som kirkelærer. Rektor var bortreist den helgen, så da måtte jeg ta imot og representere oss på mottakelsen etter pavemessen. Litt over 100 gjester inkludert omtrent alle de katolske biskopene, erkebiskopene og kardinalene i de tysktalende land. Alt gikk aldeles utmerket.

I høst var Tysklands president, Joachim Gauck, på offisielt statsbesøk i Vatikanet og avla oss et besøk også. Det var en spennende erfaring. Et av «frynsegodene» må nok være å få litt eksklusive invitasjoner, som da jeg ble invitert til å være med på en privat konsert i det sixtinske kapell sammen med paven og hans bror Georg Ratzinger. Det ble en virkelig stor opplevelse, å kunne tilbringe hele to timer i dette fantastiske kapellet fylt med Michelangelos fresker i taket og på den ene veggen. Av andre ting som jeg kan nevne er vesper (Kirkens aftenbønn) sammen med pave Benedict i Peterskirken. Her var vi langt fra alene, rundt 15 000 andre var der også, men jeg hadde plass bare få meter fra paven.

For første gang på nesten 22 år (siden jeg ble prestestudent) har jeg nå fri så å si alle helgene. Denne fritiden bruker jeg til enten å oppdage nye steder og kirker i Roma (selv om jeg har bodd her tre år tidligere er det fortsatt mange kirker, kapeller og gater jeg ennå ikke har sett), eller jeg tar en kjøretur ut av byen. En av mine flotteste turer var til Assisi i høst. Det var et fantastisk flott vær, og dette fantastiske stedet der St. Frans og Sta. Klara bodde og levde kan jeg aldri oppleve for mye av. Har vært der mange ganger tidligere og kommer nok flere ganger tilbake.

Hildegard von Bingen

Det Sixtinske kapell

Vatikanets politibil

Å bo i Vatikanet er på mange måter ganske trygt, her blir vi passet på av både Vatikanets egen politistyrke (de har også en – 1- politibil, en liten elektrisk sak med blålys) og ikke minst de rundt 110 Sveitsergardistene som vokter Vatikanets fem innganger, i tillegg til sikkerhetstjeneste rundt om kring i det pavelige palass foruten alle pavelige seremonier.

Det er også en tradisjon at Sveitsergarden holder en kirkekonsert i vår kirke før jul og ellers feirer sine store begivenheter med messe i vår kirke. Da er det ekstra hyggelig å være viserektor og få lov til å legge til rette for og overvære disse begivenhetene.

Det aller meste av min tid som student her i Vatikanet går med til studier, alt det andre er bare bonus og krydder i tilværelsen og gjør mitt opphold bare enda mer spennende og innholdsrikt. Jeg er utrolig takknemlig for at biskop Bernt innvilget min søknad om studiepermisjon. Etter 16 år som prest, de siste 14 årene som sogneprest i tre forskjellige menigheter, følte jeg virkelig et behov for teologisk påfyll og ikke minst et par år med mindre stress og forpliktelser. At jeg er viserektor medfører ikke så altfor mye arbeid, studiene er til tider ganske krevende, men til gjengjeld ufattelig givende og utfordrende. Det aller beste av alt, jeg har ikke stresset en eneste dag det siste halvåret og føler at kroppen har hatt godt av den erfaringen. Mye mosjon som sykling og gåing hjelper på, og en ekstra bonus er at jeg som innbygger i Vatikanet har anledning til å gå turer i Vatikanhaven så mye jeg vil og på den måten nye godt av vakre blomster, skulpturer og fontener. Det er også som balsam på sjelen. (PS. Jeg har ikke lov til å ta med meg gjester på omvisning, så der må jeg beklage overfor alle dere som nå trodde dere skulle få oppleve noe eksklusivt om der skulle være på besøk i Roma. Da er dere nødt til å kjøpe en guidet busstur i stedet, men det er også en stor opplevelse).

Besøk på vingården Bardolino

Gater i Assisi

Joachim Gauck på besøk

Jeg tenker og ber ofte for dere alle i St. Hallvard menighet. Tenner et lys for dere hver morgen når jeg ber Laudes (morgenbønn) i kirken. I tillegg får jeg jo oppdatering på likt og ulikt gjennom e-post og internett. Jeg gleder meg og ser frem til 1 ½ år til med studier før jeg vender hjem til St. Hallvard menighet. Ønsker dere alle alt godt!

17. mars: Den hellige Patrick

Pastor Oddvar Mo

For en del år siden var jeg i den katolske domkirken i London (Westminster) den 17. mars, og etter messen jeg hadde deltatt i, kom det et stort barne- og folketog med hundrevis av grønne flagg og vimpler. Det var de irske katolikkene i London som feiret St Patrick.

Og er man i New York City og leter etter noe katolsk, kan man ikke unngå å se den aller flotteste og viktigste av alle katolske kirker i USA, St Patrick's Cathedral. Irske immigranter var svært viktige for Kirken i USA, så ikke uten grunn fikk denne domkirken navn etter det som uten sammenligning er den viktigste irske helgenen.

Patrick ble født ca år 390, sannsynligvis på Englands vestkyst, og var brite av romersk avstamning. Hans far var embetsmann og diakon, og hans bestefar var prest; det var på den tiden ikke noe krav om sølibat for presteskapet.

Da han var 16, ble han bortført av sjørøvere og solgt som trell i Irland. Han lærte seg å snakke keltisk, og begynte å bli mer opptatt av religion og bønn. Etter seks år drømte han at han snart skulle vende hjem, og snart etter ble han løslatt eller klarte å flykte. Han kom seg med et skip til kontinentet, og var blant annet i Gallia og Italia før han kom hjem til familien.

Vel hjemme hadde han en ny drøm, hvor han ble kalt til Irland for å virke som misjonær der. Det antas at han reiste til Gallia for å bli utdannet som prest. Han fikk ingen høyere utdannelse, noe han senere savnet.

Tradisjonen forteller så at han i 432 vendte tilbake til Irland, og at han da hadde blitt vigslet til biskop av St. Germanus. Og det ble Patrick som ble den første misjonæren som lyktes i å spre kristendommen til et større område i Irland. Han virket særlig i det nordlige, det sentrale og det vestlige Irland, og organiserte Kirken der. I 444 opprettet han sitt bispesete i Armagh, som fortsatt er Irlands kirkelige hovedstad.

Få år før sin død innkalte han til en synode og ga andre i oppdrag å lede kirken i Irland. Han døde antagelig i 461, tradisjonelt tidfestet til 17. mars som derfor er hans festdag. Antagelig døde han et sted sør for Belfast, og skal ha blitt gravlagt i Saul ved Downpatrick, Down i dagens Nord-Irland.

Patricks kult spredte seg fra Irland til de utallige irske klostrene i Europa i tidlig middelalder. Normannerne oppmuntret kulten i Irland og andre steder, mens den i moderne tid har spredt seg til USA og Australia, hvor den blomstrer særlig blant familier og kirker av irsk opprinnelse.

Barnas side

Av Marta Bivand Erdal

I PÅSKEN feirer vi Jesu oppstandelse fra de døde. Fargelegg bildet under. Husker du hvem det var som kom til graven tidlig om morgenen? Få hjelp av en voksen til å finne svaret i Bibelen eller en barnebibel! Du kan finne svaret her, evangeliet etter Johannes, kapittel 20, vers 1-18 (Joh 20, 1-18).

Løsning på kryssordet:
1. KONKLAVE 2. HVIT 3. LASARUS 4. HALLELUJA 5. ADOREMUS
Løsningsord: HALLVARD

Kryssord

1) Hva heter møtet hvor ny pave velges?
2) Hvilken farge er det på røyken som stiger som tegn på at en ny pave er blitt valgt?
3) Hva het broren til Marta og Maria, som Jesus kjente godt?
4) Hvilket ord er det vi igjen i påsketiden får bruke i Kirken?
5) Hva heter barne- og ungdomssangboken vi bruker i Familiemessen?
Det er et ord på latin, som betyr «la oss tilbe».

Klarer du å finne løsningsordet? Bruk bokstavene på de grå feltene! Du må stokke om på bokstavene, og skal finne frem til navnet på en mannlig helgen...

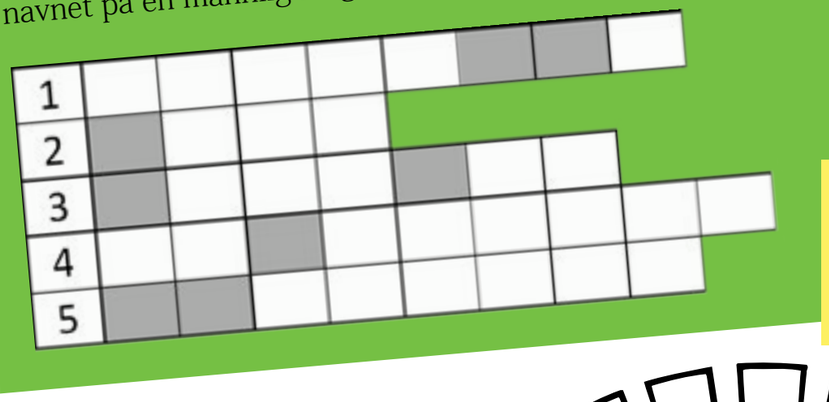

Løsningen står nederst på forrige side (ikke lov å se før du har prøvd).

Feire St Hallvard?

Kanskje du og familien kan feire den hellige Hallvard hjemme i år? St Hallvard er Oslo bys vernehelgen. Hallvardsdagen er 15. mai. Fargelegg Oslos byvåpen, og se om du husker historien om gutten fra Lier, møllesteinen og pilene. Hvis du ikke husker historien kan du kanskje be en voksen om å finne den og fortelle deg om St Hallvard?

Cardinal Sarah: **Faith and charity are two sides of the same coin**

– The Holy Father's Lenten Message for 2013 was presented this morning in the Press Office of the Holy See. It is entitled: Believing in Charity Calls Forth Charity ? "We have come to know and to believe in the love God has for us," (1Jn 4:16).

Vatican City, 1-Feb-2013 (VIS)

Participating in the press conference were: Cardinal Robert Sarah, president of the Pontifical Council "Cor Unum"; Msgr. Giampietro Dal Toso and Msgr. Segundo Tejado Munoz, respectively secretary and undersecretary of that dicastery; and Dr. Michael Thio, president general of the International Confederation-Society of St. Vincent de Paul.

"This year," Cardinal Sarah said, "the theme of the message focuses on the compelling relationship between faith and charity ··· between believing in God, the God revealed by Jesus Christ, and the charity that is the fruit of the Holy Spirit and that leads us to the horizon of a deeper openness to God and neighbour. ··· If we talk about the connection between faith and charity we are referring to, at least, two dimensions. Firstly, there can be no true faith without action: whoever believes must learn to give of themselves to others. Secondly, charity calls forth faith, which therefore makes it witness."

Introduced during this Year of Faith, the Lenten Message is "a valuable opportunity to keep this bond between all the faithful alive. In this sense, it is a propitious moment, since we are preparing for Easter, that is, to celebrate the event that Christians recognize as the source of charity: Christ who dies and is resurrected out of love. ··· Lent is always an opportune time for opening ··· our hearts to our brothers and sisters who are most in need, sharing what we have with them. In this particular historical moment, it is necessary to emphasize the importance of an informed and documented charity that is attentive to the many areas of poverty, misery, and suffering: from the increase in number and scale of natural disasters, which are not without human responsibility, ... to the escalation of violent conflicts, often forgotten by the media; the worsening of living conditions for many families, also a consequence of the economic and financial crisis that affects so many countries in Europe and around the world; the increase in unemployment, particularly among young adults; and the situations where jobs exist, but the workers are exploited, underpaid and without the minimum security that guarantees the dignity of work itself and consequently, therefore, of the dignity of the human person."

"The centre of this Lenten Message," the cardinal reiterated, "is certainly the indissoluble interrelation of faith and charity. ··· 'We can never separate, let alone oppose, faith and charity.' However, this separation or opposition can take different forms. ··· It is a misunderstanding to emphasize the faith, and the liturgy as its privileged channel, so strongly as to forget that they are intended for actual persons who have their own needs?human as they may be?their own history, their own relationships. This becomes so convenient for so many of us?inside and outside of church, which is fragrant with candles, busy putting the sacristy in order, concentrating on abstract theological discussions and clerical disputes?to overlook persons in their totality, the whole person to whom Christ calls."

"Another misconception is thinking that the Church is some kind of great act of philanthropy or solidarity that is purely human, in which social commitment is a priority, or that what is important is the promotion of a humanity that has culture and enough to eat." Such a misunderstanding extends to thinking that "the Church's main task is to build a just and equitable society, forgetting our need for God that lies at the heart of our very being."

"A further misconception is to divide the Church into a 'good Church'?the one of charitable action?and a 'bad Church'?the one that insists on the truth, that defends and protects human live and the universal moral values." Such a misunderstanding proposes that "the Church is fine when taking care of the sick, but it does less well when exercising the duty of raising awareness."

"Faith and charity go together, which is why the Gospel and action go together. What holds as true in personal experience also applies to the Church as a community. ··· On the one hand, a life based solely on faith runs the risk of sinking into a banal sentimentality that reduces our relationship with God to mere consolation. On the other hand, a charity that kneels in adoration of God without taking into account the source from which it springs and to which every good deed must be directed, is likely to be reduced to mere philanthropy, to mere 'moral activism'. In our lives, therefore, we are called to keep the 'knowing' of truth and the 'walking' in truth united."

"This is why I believe this Message is so timely," Cardinal Sarah concluded. "Not only because it falls during the Year of Faith and therefore in this context we do well to remember that faith and charity are the two faces of the same coin, that is, our belonging to Christ. But is timely because in this phase of history, when humanity struggles to recognize itself and to find a path to the future, the Pope's words present a unified proposal, a way of life in which accepting God engenders acceptance of others in all their dimensions, expressions, and needs. The Church can thus be the beacon of a renewed humanity and contribute to the coming of the 'Civilization of Love'.

Ekteskapskurs i St. Hallvard menighet

Går du med gifteplaner i 2013?

Alle som har tenkt å gifte seg katolsk, må gjennom et forberedende kurs. I St. Hallvard menighet har vi derfor regelmessig ekteskapskurs både på norsk og engelsk. Det er viktig at alle som ønsker å gifte seg melder fra så tidlig som mulig til menighetskontoret og prestene, senest fire måneder før vielsen finner sted, enten de skal gifte dere i Norge eller i utlandet. For katolikker som bor i Norge, skal forberede sitt ekteskap i Norge selv om de skal gifte seg i utlandet.

Vi har ekteskapskurs på både norsk og engelsk i vinter, enda et norsk kurs som går fra 24. april til 19. juni, og et nytt engelsk kurs vil bli startet om det er behov. Kurset går over fem kvelder fra kl. 18.30 – 20.00. (Det er kveldsmesse i kirken kl. 18.00 som alle er invitert til å delta i.) Av papirer trenger alle par dåpsattest (for katolikker kan den ikke være eldre enn 6 måneder) og sivilstandsbekreftelse for begge parter (fra Folkeregisteret, som viser at man ikke har vært gift før).

Kurset koster kr. 500,- pr. par - som dekker alt kursmateriale. Beløpet kan betales kontant eller med kort første kurskveld. Påmelding til p. Oddvar Moi (oddvar.moi@katolsk.no) – eller menighetskontoret (tlf. 23303200) før første kurskveld.

Kurs przedmalzenski w jezyku polskim dla katolikow, ktorzy chca zawrzec zwiazek sakramentalny , czy to w Norwegii czy zagranica, jest organizowany w parafii sw. Hallvarda na wiosne od 7.marca w czwartek o godz.18.30 po uprzenim zgloszeniu sie do O.Janusza Fura sscc (Janusz.Fura @ katolsk.no)

Åpent hus!

Hver første og tredje torsdag er det Åpent hus i menighetssalen klokka 18:30, rett etter kveldsmessen.
Her møtes vi til en kaffekopp og en uformell prat om stort og smått som angår katolsk tro.
Ofte tar vi opp temaer som har tilknytning til kirkeårets fester og helgener. Denne våren tar vi ellers for oss emner fra Livgivende tegn, en bok av Scott Hahn, som omhandler ulike katolske skikker og deres bibelske røtter. Vi bruker boka kun som utgangspunkt for samtale, og det er naturligvis ikke noe forutsetning at du har eller har lest denne boka.
På Åpent hus kan du treffe både katolikker med mangeårig fartstid og ganske ferske konvertitter, og vi vil gjerne knytte til oss flere deltagere.
Spesielt velkomne er dere som går på menighetens troskurs.
Det er ingen påmelding, og du trenger selvsagt heller ikke møte opp hver gang.
Åpent hus er en del av menighetens caritative arbeid, og vi ønsker å være et møtested for å lufte tanker om tro og tvil, og ikke minst for å lære av hverandre.

Katekese og konfirmantundervisning våren 2013

Kateket sr. Aleksandra med noen katekesebarn som holder lys under evangelielesningen

KATEKESE 1. KLASSE

Søndager kl 12-13, etter familiemessen (foreldre kan kose seg på kirkekaffen imens)
3 mars / 7. april / 5. mai/ 8. juni (avslutning med fest)

KATEKESE 2. -7. KLASSE

Lørdager kl 10-14
9. mars / 13. april / 4. mai/ 8. juni (avslutning med fest)

KATEKESEHELG for 3. og 4. klasse 27.-28. april 2013, Mariaholm

KONFIRMANTKURS 8. KLASSE

Lørdager kl 10-14
13. april/ 4. mai / 8. juni

KONFIRMANTHELG for 8. KLASSE 15.-17. mars 2013, Mariaholm

KONFIRMANTKURS 9. OG 10. KLASSE

Lørdager kl 10-14
16. mars / 20. april / 18. mai: generalprøve konfirmasjon / 25. mai (kun 9. klasse)

FØRSTEKOMMUNION

i St. Hallvard kirke lørdag 11. mai kl 11.00 og 13.00

KONFIRMASJON

i St. Hallvard kirke mandag 20. mai kl 10.30 og kl 13.00

Vel møtt!
Kontakt: angelika.wimmer@katolsk.no

(Bildene er fra 2. februar i år)

Herren fremstilling i tempelet
- de førstefodte blant katekesebarna får lys

Mange katekesebarn er ministranter i katekesemessen

Prestestudentene stod for ministreringen på St Eysteins dag

St. Eystein presteseminar

– en presentasjon for Hallvardsvakas lesere.

Av Ingrid E. Paluska

I Hallvardsvaka nr. 4/2012 leser vi et intervju med nyordinerte pater Ole Martin Stamnestrø. I dette nummeret vil vi presentere leserne for St. Eystein presteseminar i Oslo. Vi finner mye nyttig informasjon på www.katolsk.no, derfor sakser vi det meste derfra.

I jubileumsboken «Den katolske kirke i Norge. Fra kristningen til i dag» (1993) leser vi i ett av kapitlene skrevet av vår biskop Bernt Eidsvig at det var blitt opprettet et forbund i den norske helgenen St. Eysteins navn. Vi leser: «Så tidlig som i 1929 godkjente daværende katolske biskop av Oslo, biskop Olav Offerdahl, St. Eysteins forbund. Dette var en sammenslutning som skulle be for norske preste- og ordenskall. Ti år senere hadde Forbundet nesten 4 000 medlemmer, de fleste av dem utenfor Norge.» Denne støttegruppen for prestekall ble opprettet på initiativ av Sigrid Undset.

I biografien om hellige Eystein leser vi at han fikk første del av sin utdannelse i Trondheim, som var hans hjemlige trakter. I likhet med norske prestestudenter frem til for 7 år siden, måtte han til utlandet for å få sin utdanning. Alle som ville studere katolsk teologi, måtte til katolske universiteter sørover i Europa eller i andre verdensdeler. Som i så meget annet, var svenskene tidligere ute enn oss. Kirken i Sverige opprettet et presteseminar allerede på 80-tallet, for at prestekandidater skulle få utdanne seg i det landet de skulle ha sin fremtidige tjeneste. En del av studiet får de gjerne i Roma, hvilket gir dem en uvurderlig sjanse til å studere i et internasjonalt, katolsk miljø i Kirkens sentrum.

Så tidlig som i 1953 ville pave Pius XII at et presteseminar skulle opprettes i Norge. Imidlertid fortsatte Kirken i Norge å sende sine prestekandidater til seminarer i andre land, fortrinnsvis i Europa. Biskop Eidsvig ble ordinert prest i 1982. Lite visste han vel da at han et kvart århundre senere skulle bli biskop og ta et viktig initiativ i St. Eysteins navn? Biskop Eidsvig fikk opprettet St. Eystein presteseminar i Oslo den 1. mars 2006, og både stab og studenter har fått et godt sted for presteutdanning også her.

Hvordan kan vi hjelpe biskopen, ja, hjelpe Kirken, å utdanne prester? Først og fremst kan vi hjelpe ved bønn. Det er ofte lett å glemme at en prest er mer enn en som forvalter sakramenter. En prest er gjerne involvert i den lokale katolske skolen i de menigheter en slik finnes, foretar sykebesøk og fengselsbesøk, engasjerer seg i karitativt arbeid og katekese. Mest sannsynlig er presten også ansvarlig for menighetens administrative og økonomiske virksomhet. I tillegg deltar han i et vidt spekter av aktiviteter, hvor han møter mennesker fra forskjellige kulturer, i alle aldre og livssituasjoner.

En prests oppgaver er mange, og utdannelsen og formasjonen er lagt opp deretter. I løpet av studieårene tar seminaristen minimum en utdannelse på universitetsnivå, tilsvarende en mastergrad. I tillegg må han gjennom praksis i menigheter og delta på diverse kurs. Dessuten må han gjennom et omfattende program hvor han får hjelp til personlig og åndelig utvikling. Underveis blir han grundig evaluert.

Den andre måten å hjelpe på, er ved å gi økonomisk støtte til seminaret. Utgiftene går til mat, bosted, transport, klær og noe rekreasjon. Også den formelle utdannelsen koster. Seminaristen tar oftest en mastergrad i katolsk teologi ved Det teologiske Menighetsfakultet i Oslo, og i tillegg kommer utveksling til det pavelige universitet Angelicum i Roma.

Vi leser følgende i biskop Eidsvigs egen anbefaling om å støtte St. Eystein presteseminar økonomisk og gjennom bønn:

«Når bispedømmet tar på seg oppgaven å utdanne en prest, må vi både før og under utdannelsen gjøre oss grundige overveielser. Blant annet må vi vurdere hvorvidt kandidaten er skikket, både i åndelig og menneskelig forstand, og om han vet hva et prestelig liv innebærer. Vi må også ta hensyn til om bispedømmet er i stand til å utdanne kandidaten: Har vi økonomi til å forsørge ham? Vil vi kunne gi ham den utdannelsen han trenger for å bli en god prest? Hvordan prøver vi hans kall? Ved St. Eystein presteseminar får seminaristene en god faglig utdannelse. De får også mulighet til å utforske sitt kall og hjelp til menneskelig og åndelig utvikling.

Det ble innredet eget kapell i seminaret i høst

Kirken trenger gode hyrder, og et eget seminar i Norge er det beste grunnlag for å utdanne prester som skal tjene de troende her. Vi ber derfor om din hjelp til drift av St. Eystein presteseminar.

En enkel måte å gjøre dette på, er gjennom medlemskap i SEMINARETS VENNER. Bli medlem - og ta din del av ansvaret for morgendagens prester i Den katolske kirke i Norge.»

Hallvardsvaka slutter seg til biskopens oppfordring: støtt

Mottagelse for Seminarets Venner

Fra fødselsdagen til p. Bharath

opp om presteutdanningen i bispedømmet vårt ved å bli medlem i Seminarets Venner! Foldere om SEMINARETS VENNER ligger bak i kirkerommet i St. Hallvard. Gjennom å fylle ut skjemaet om avtalegiro i folderen og sende denne til bispedømmet, tegner dere også medlemskap i venneforeningen. Medlemskap i SEMINARETS VENNER koster kr. 100,- i måneden. Disse pengene gir, som annet kirkebidrag, grunnlag for skattefradrag.
Dere kan også tegne medlemskap via www.katolsk.no hvor dere finner ordinært avtalegiroskjema. Print ut skjemaet og send til

Oslo katolske bispedømme
Akersveien 5
0177 Oslo

Presiser at din månedlige gave på kr. 100,- skal gå til St. Eystein presteseminar.
Har du spørsmål om avtalegiro, kontakt bispedømmet på 23 21 95 00 eller kirkebidrag@katolsk.no. Dersom du ønsker å vite mer om St. Eystein presteseminar og SEMINARETS VENNER, kan du sende en mail til steystein@okb.katolsk.no

Den 26. januar feires festen for hellige Eystein. Seminarets Venner blir personlig invitert til å feire denne dagen sammen med prestestudentene. I år takket undertegnede ja til å feire dagen sammen med dem. Festen åpnet med pontifikal høymesse i St. Olav kirke. Biskop Eidsvig var hovedcelebrant, og mange prester knyttet til presteseminaret og bispedømmets ledelse koncelebrerte. Det var en høytidelig og fin messe der kandidaten Tao Nguyen ble innsatt som lektor. Etter messen var det hyggelig mottagelse i menighetssalen. Ekteparet Theresa Jee og Mang Le Van hadde forberedt et nydelig tapasmåltid. Det var en fin anledning for oss som Seminarets Venner å få hilse nærmere på prestestudentene, og til å ha en hyggelig prat oss imellom. Den enkelte kandidat presenterte seg, og fortalte hvor langt han er kommet i utdanningen. Noen av dem kom relativt nylig til Norge, og planen er at de skal bo og virke i Norge også i fremtiden. Andre er opprinnelig norske, og de regner vi også med at skal ha sin tjeneste her i landet når den tid kommer.
Prestestudentene fortalte om planer de har for året som nettopp har begynt. Tror jeg kan si at hovedbegivenheten dette året blir den store verdensungdomsdagen pave Benedikt har invitert til i Rio de Janeiro til sommeren. Flere av kandidatene reiser til Rio sammen med mange katolske ungdommer fra Norge. Det ventes at flere millioner ungdommer fra hele verden vil delta i dette gigantiske møtet med paven. Andre viktige arrangement blir deltagelse på flere av barne- og ungdomsleirene i regi av Norges unge katolikker (NUK). I neste nummer av Hallvardsvaka vil vi få en mer personlig presentasjon av prestestudentene i St. Eystein presteseminar i Akersveien 6.

Kilder: www.katolsk.no og "Den katolske kirke i Norge. Fra kristningen til i dag."

Bilder: Henriette Teige, Josef Ottersen og p. Pål Bratbak
Se også seminarets blogg http://steystein.katolsk.no/

Bli med på sommerleir med NUK!

I de første ukene av sommerferien er det leir på Mariaholm for barn, junior og ungdom. Leir er en uke med andre katolikker hvor du får oppleve det levende felleskapet i Kirken sammen med dem. Dere skjer masse moro som aktivitetsgrupper, temafester, bading og vannkrig, samtidig som dagene starter og slutter med bønn i kapellet og man har messe og lærer mer om troen hver dag.

Hvis du har vært med før, vet du hvor kult det er å være på leir – og hvis ikke bør du finne det ut i sommer!

- **Barneleir Oslo/Øst** (8-12 år)
- **Ungdomsleir** (15-18 år): 29. juni -6. juli
- **Juniorleir** (12-14 år): 6.-13. juli

Pris: 1900 kr for NUK-medlemmer (2300 kr for andre) NUK tilbyr reiserefusjon og søskenmoderasjon for sine medlemmer. Se www.nuk.no > Aktiviteter for mer informasjon og påmelding

St. Martin kirke, Mortensrud

I nummer 4/2012 av Hallvardsvaka fortalte vi at innsamlingen til ny kirke på Mortensrud hadde innbrakt kr 753.610. Regnskapet pr 31. desember viser at det så langt var kommet inn kr 821.235 til formålet, kr 296.656 i 2011 og kr 524.579 i 2012. Det tilsvarer ca 2,7% av forventede byggekostnader på 30 millioner. Det er altså langt igjen og vi håper at dere fortsetter å støtte formålet. En forutsetning for at vi kan starte bygging av kirke er at vi har samlet inn noen millioner kroner. Mange bidrag til formålet vil derfor fremskynde denne prosessen. Som illustrasjonen viser har vi hittil dekket litt mer enn 16 av de 600 sitteplassene vi tar sikte på.

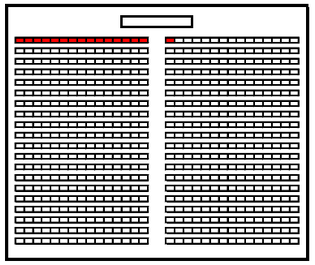

Også i fjerde kvartal 2012 har vi registrert en lang rekke bidragsytere til St. Martin kirke. Dette er personer som enten har gitt penger øremerket formålet eller som har gitt et vanlig kirkebidrag og bor i det området som vi regner med vil dekkes av den nye menigheten. En del kirkebidrag er gitt direkte til menighetens konto og en del har benyttet seg av bispedømmets ordning med skattefradrag. Vi vil sterkt anbefale den siste måten og ber dere benytte dere av blanketten merket "Avtale Giro" i midten av bladet.

HALLVARDSVAKA FOR 25 ÅR SIDEN

Et tosiders oppslag orienterer om aktiviteter i menigheten: Liturgiske tilbud: messetider og steder: Nesodden, Ski, Oppegård og Vestby. Barnemesser, onsdagsmesse, vesper med St. Hallvardguttene. Dessuten har man kirkekor, lektorlag, kommunionsutdelere, ministranter, søndagsskole og kirkevertskap, samtalegrupper og kurskvelder.
Bladet inneholder også en for menigheten trist nyhet: Knut Ruyter trekker seg fra fransiskanerordenen og søker dispensasjon fra presteløftene. Han skriver: «Bak en slik beslutning ligger en lang tid med nøye overveielser, personlig bønn og drøftelser med medbrødre og foresatte. Det har vært en konfliktfylt og smertefull prosess.» Han skriver også at han likevel ikke ville ha vært foruten de år han har vært fransiskaner og virket som prest.

HALLVARDSVAKA FOR 10 ÅR SIDEN

Per Bang har et morsomt og lærerikt intervju med Britta Hjertaas, lederen for Fransiskushjelpen.

Holmlia messested har etablert seg som et godt messested for beboere i Holmliaområdet, med messe i Holmlia kirke hver søndag kl. 17.00. For ti år siden startet p. Ronald Hølscher samarbeidet med Holmlia kirke sammen med daværende sogneprest. Også på Nesodden feirer man nå katolsk messe med jevne mellomrom. Det er god oppslutning om messene som holdes i Nesodden gamle kirke, som er 800 år gammel og altså fra katolsk tid!

14. januar fylte pater Ronald 75 år.

NKKF

NORGES KATOLSKE KVINNEFORBUND

i samarbeid med

NORGES UNGE KATOLIKKER

inviterer til

Pontifikalmesse 8.mars 2013

med biskop Bernt Eidsvig i St. Olav domkirke i Oslo, kl. 18.00.

Kl. 19.15 paneldebatt i menighetssalen med tema:

ER DET EN MENNESKERETT Å KJENNE SIN MOR OG FAR?

Lege, filosof, prest, politiker, journalist er innledere

= Hjemmebakte kaker og kaffe/te =

Biskop Bernt om NKKF**:**

«NKKF **tar opp og fremmer gode saker som det står respekt av. ... Det er viktig å ha slike kanaler for legfolket inn mot hierarkiet fordi de kan utgjøre et nødvendig korrektiv når det gjelder å utvikle kirken. ... Det er også viktig med en organisasjon som representerer halvparten av legfolket i Kirken.»**

Velkommen!

Faith Hour

8. mars 2013
Fra kl.19.30 til kl. 20.30

Åpen kirke med tilbedelse av sakramentet

Fastebudskap 2013 fra biskop Bernt Eidsvig

Kjære troende! For ikke lenge siden avsluttet vi juletiden. Med askeonsdag innledes nå en ny tid i kirkeåret.

I julen viser Gud oss hvor langt han er villig til å gå for å leve i fellesskap med oss mennesker. Efter Kristi fødsel er vi på en ny måte knyttet til Gud nettopp gjennom vår menneskelighet – og Guds menneskelighet lærer oss hva det vil si å være sant menneske. Dette innebærer at også den fysiske faste kan knytte oss nærmere ham som åpenbarer sitt ansikt i Jesus Kristus. Kroppen er altså ikke ubetydelig i vårt gudsforhold, og fra evangeliene vet vi at Kristus selv fastet. Men hvordan kan så fysisk faste knytte oss nærmere Gud?

Lengselen efter Gud ligger naturlig i alle menneskers hjerter, for mennesket er skapt i Guds bilde og likhet. Derfor sier den hellige Augustin til Gud: «Du har skapt
oss for deg, og vårt hjerte er urolig inntil det finner hvile i deg.» Vår naturlige lengsel efter Gud manifesterer seg ved at vi som mennesker aldri slår oss til ro med det vi har – vi lengter alltid efter noe bedre, noe større, noe raskere: en raskere datamaskin, en flottere bil, en mer atletisk kropp, et flottere hus. Dette jaget kan ofte bedøve den naturlige gudslengsel i oss, men kortvarig lykke og tilfredsstillelse vil aldri gi oss den ro og egentlige lykke vi jakter efter. Den finner vi først når våre hjerter får hvile i Gud.

Legemlig faste minner oss helt konkret på vår menneskelighet og avhengighet av Guds gaver. Ved legemlig faste skaper vi et rom for Gud i livet vårt. Når vi gir Gud rom, utvides våre hjerter også for andre mennesker, for der hvor Gud er, der er sann menneskelig kjærlighet – den kjærlighet som er rettet mot den andre. Det er nettopp denne kjærlighet Jesus åpenbarer på korset når han gir sitt liv for oss.

Hvilken form for fysisk faste vi velger, kan variere. Jeg vil anbefale dere alle å bestemme dere for noe helt konkret og gjennomførbart. Om maven noen ganger skulle rumle, så la den minne deg på å be en bønn og gi almisser til dem som forlengst har måttet venne seg til sult. Da har fasten allerede utvidet ditt hjerte. Har du en kostbar vane, kan du pleie den litt mindre, eller oppgi den helt i fastetiden. Slik kan du la andre få del i din rikdom. Jeg vil som alltid særlig anbefale Caritas' årlige fasteaksjon.

Men den som bare gir penger, gir for lite. Å gi handler om så mye mer enn penger – ingen er så fattig at han ikke har noe å gi. Du kan dele mer av din tid med andre. De fleste av oss har nemlig tidstyver i hverdagen, det være seg overdreven TV-titting, internettbruk eller kanskje trening. Hva med å slå av fjernsynet for heller å ringe en du vet sitter alene? Hva med å la være å sjekke e-post om kvelden for heller å være mentalt tilstede for dine nærmeste? Eller la smartmobiltelefonen ligge ubrukt til du går ut døren om morgenen, slik at du kan senke skuldrene og rekker en liten bønn? Ved å jage tidstyvene på dør skaper vi tid og rom for å søke Gud.

Denne verdens støy kan legge hindringer i veien for den sunne og dype menneskelige refleksjon. Demonen «Tommeskrue» i C.S. Lewis-klassikeren «Djevelen dypper pennen» omtaler støy som djevelens «eneste forsvar mot dumme samvittighetsskrupler, mot betenkeligheter som skaper fortvilelse og mot umulige krav.»

Ikke alle besitter den luksus at de kan oppsøke et stille sted, men jeg vil råde dere som kan klare det, til å forsøke.

La oss denne fastetid øve oss i å være tilstede. Vi kan alle bli flinkere i ekte tilstedeværelse – for Gud, for andre, og i vårt eget liv.

Jeg ønsker dere alle en velsignet faste!

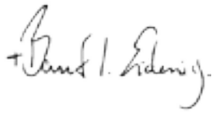

Stille uke og påske 2013 A.D.

Lørdag 23. mars
11:00 messe på norsk
18:00 messe på norsk
19:00 messe på polsk

Palmesøndag 24. mars
09:30 messe på norsk
10:30 skriftemål
11:00 høymesse på norsk
12:00 skriftemål på polsk
13:00 messe på polsk
16:00 messe på engelsk
17:30 messepå tamil
19:00 messe på polsk

17:00 Messe på Holmlia

Mandag 25.mars
17:00 tilbedelse og skriftemål
18:00 messe

Tirsdag 26. mars
18:00 oljevigselsmesse i St. Olav kirke, ingen messe i St. Hallvard

Onsdag 27. mars
11:00 messe (ikke kontakt klubb, neste 3. april)
18:00 messe

Skjærtorsdag 28. mars
15:45 skjærtorsdagsmesse på tamil
17:30 skjærtorsdagsmesse på polsk
19:00 skjærtorsdagsmesse på norsk
20:30 agapemåltid
20:30 sakramentstilbedelse og skriftemål til midnatt

15:00 skjærtorsdagsmesse i Holmlia kirke

Langfredag 29. mars
11:00 pasjonsgudstjeneste på tamil
15:00 pasjonsgudstjeneste på norsk
16:30 pasjonsgudstjeneste på polsk
15:00 pasjonsgudstjeneste i Holmlia kirke

Særkollekt til Det hellige land

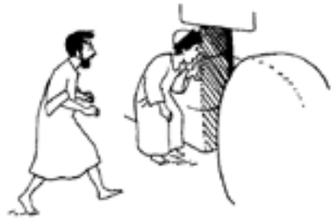

Påskeaften lør 30. mars
11:00 velsignelse av påskemat på polsk (hver halvtime frem til kl 13:00)
17:30 påskevigilie på tamil
20:00 påskevigilie på polsk
22:30 påskevigilie på norsk

1. Påskedag søn 31. mars
09:30 messe på norsk
10:30 skriftemål
11:00 høymesse på norsk
13:00 messe på polsk
16:00 messe på engelsk
17:30 messe på tamil
19:00 messe på polsk

17:00 messe på Holmlia

Mandag 1. april
11:00 høymesse på norsk
13:00 messe på polsk
17:00 tilbedelse og skrifte
18:00 messe på norsk

DET SKJER I MENIGHETEN.

27.-28. april	katekesehelg på Mariaholm
15.-17. mars	konfirmanthelg Mariaholm 8. klasse
15.-17. mars	polsk retrett
11. mai	førstekommunion kl 11:00 og kl 13:00
15. mai	Hallvardsdagen
20. mai	ferming i St. Hallvard kl 10:30 og kl 13:00
31.mai-2. juni	familiehelg på Mariaholm
8. juni	katekeseavslutning for 1. til 7. klasse

Enerhaug-nytt

DØPTE

03.06.12 Finn Felix Lorek, Tyskland
20.10.12 Okon Chijioke Joshua (St. Olav domkirke, Oslo)
27.10.12 Jamie Stian Ranchez Joson (St. Olav domkirke, Oslo)
27.10.12 Mikael Aiden Cabusao (St. Olav domkirke, Oslo)
27.10.12 Casper Astor Sörell Huljev (St. Olav domkirke, Oslo
27.10.12 Sara Isabella Villamil Larsen (St. Hallvard kirke, Oslo)
03.11.12 Lena Victoria Andersen (St. Hallvard kirke, Oslo)
03.11.12 Carlos Antonio Salinas Lindberg (St. Hallvard kirke, Oslo)
03.11.12 Max Bohlin (St. Hallvard kirke, Oslo)
03.11.12 Nika Bohlin (St. Hallvard kirke, Oslo)
03.11.12 Evan Anro Sebastian (St. Olav domkirke, Oslo)
04.11.12 Tri Hao Pham (St. Olav domkirke, Oslo)
10.11.12 Francis Drivenes (St. Hallvard kirke, Oslo)
10.11.12 Lara Patricia Aviero Johansen (St. Olav domkirke, Oslo)
10.11.12 Adrian Ronzli Amado Wahl (St. Olav domkirke, Oslo)
10.11,12 Sigurd Bjørnstjerne Kambestad (St. Olav domkirke, Oslo)
10.11.12 Jonass Lizardo Escomiendo (St. Olav domkirke, Oslo)
16.11.12 Adam Bolewski
(St. Hallvard kirke, Oslo)
24.11.12 Mia Sofie Knudsen (St. Hallvard kirke, Oslo)
24.11.12 Linea John (St. Olav domkirke, Oslo)
24.11.12 Andreas Munoz Lossius (St. Hallvard kirke, Oslo)
24.11.12 Mila Therese Haug Lie (St. Hallvard kirke, Oslo)
28.11.12 Tautvydas-Mikalojus Ilgunas (St. Joseph kirke, Oslo)
02.12.12 Victoria Celine Serafin Svendsrud (Skoklefall kirke, Nesodden)
08.12.12 Sofie Le (St. Hallvard kirke, Oslo)
25.12.12 Filip Siczek (St. Hallvard kirke, Oslo)
30.12.12 Sara Anna Baran (St. Hallvard kirke, Oslo)
20.01.13 Julien Jeyaratnam (St. Hallvard kirke, Oslo)
26.01.13 Christian Alexander Stensland (St. Hallvard kirke, Oslo)
26.01.13 Teodor Ugo Marsteintrædet Onyemeh (St. Hallvard kirke, Oslo)

EKTEVIET:

12.05.12 Elisabeth Lam og Van Hoan Tran (Nederland)
07.07.12 Monika Angelika Rodzen og Håkon Lunde Saxi (St. Joseph kirke, Oslo)
11.08.12 Anita Pierzga og Mark Clayton Suggit (Polen)
04.08.12 Vanessa Talledo Ponce De Leon og Cato Marstrander Aalmo (Peru)
01.09.12 Thivane Vethalingam og Rajeegan Arokiyagunathas (St. Magnus kirke, Lillestrøm)
08.09.12 Bärbel Michèle Müller og Michael Reiertsen (Tyskland)
22.09.12 Urszula Borawska og Andrzej Sikora (Polen)
25.09.12 Timea Tòth og Martin W. A. Berczelly (Budapest)
29.09.12 Ljubica Kuhar og Paal Kevin Kvarekvaal Donovan (Kroatia)
29.09.12 Lleno Dharisika Stanislous og Darmishan Jesuthasan (Sri Lanka)
17.11.12 Xuan My Truong og Tam Than Doan Dinh (St. Olav kirke, Oslo)
05.12.12 Astrid Pagliarani og Cristhisn Righi (St. Hallvard kirke, Oslo)
08.12.12 Ewelina Maria Siembida-Jankowska og Michal Maciej Jankowski (St. Hallvard kirke, Oslo)
15.12.12 Anna Chmiel og Robert Fendrykowski (St. Hallvard kirke, Oslo)
16.01.13 Ailine Villareal og Reinhard Villareal (Filippinene)

FERMING

22.1112 Reignald Chuknuikadi Anuruite(St.H)
22.11.12 George Chibuike Agbo (St. H.)
22.11.12 Casmir Naemeka Eze (St. H)
22.11.12 Christine Awayan Buenafe(St.H)
08.12.12 Marianne Stensland (St. H)
08.12.12 Luc Kolbjørn Dreyfus (St.H)

DØDE:

21.10.12 Laszlò Banhidi Kerr
25.10.12 Anne Lise Jørgensen
16.11.12 Otto Erlend Nordgreen
05.05.12 Helena Anna Abramowska
15.12.12 Vera Dahlmann Høigaard
14.01.13 Anton Breivi
18.01.13 Antun Gasparovic

Dette bladet er trykket av HA Grafisk – totalleverandør av grafiske tjenester siden 1914.

HA Grafisk er godkjent som svanemerket bedrift. Det innebærer at hele produksjonen følger strenge miljøkrav fra råvarer til ferdig trykksak. HA Grafisk oppfyller miljømerkingskrav til valg av papirråvare, kjemikalier, løsningsmidler og fargestoffer, og kan dokumentere redusert avfallsproduksjon og utslipp.

HA Grafisk
Haakon Arnesen AS
Ole Deviks vei 30, 0666 Oslo
Telefon: 23 19 40 60
post@haakon-arnesen.no

Høybråten Tannlegekontor

Vi ønsker all nye og gamle kunder
Velkommen til lyse og trivelige lokaler
Ring oss for time, eller besøk oss
Gode parkeringsmuligheter

Høybråtenveien 76
Telefon 22 21 70 70

Tannlegene
Lilly Mai Tran og
Duy Nguyen

Ordinære messetider i St. Hallvard

St. Hallvard kirke

Søndag:
09:30 fromesse
11:00 høymesse (familiemesse 1./mnd)
13:00 messe på polsk
16:00 messe på engelsk
17:30 messe på tamil
19.00 messe på polsk

Mandag til fredag:
17:00 sakramentstilbedelse
18:00 messe

Tirsdag:
11:00 hverdagsmesse

Onsdag:
11:00 hverdagsmesse kontaktklubb

Lørdag:
11:00 hverdagsmesse
18:00 første søndagsmesse på norsk
19:00 første søndagsmesse på polsk

Holmlia Kirke
Messe søndager kl 17.00

Nesodden (Skoklefall kirke)
Første og tredje søndag i måneden kl 13.30

Dominikanerinnene, Lunden:
Hverdager: kl 18:00 messe
Lørdag: kl 10:00 messe Søndag: kl 10:00 høymesse

St. Elisabethsøstrene, Nordstrand:
Hverdager og lørdag
messe kl 07:15
Søndag høymesse kl 09:00

Grorud
Messer i Groruddalen er inntil videre opphørt. Følg med i søndagsbladet eller på kirkens nettsider for oppdatering.

Skriftemål:
Skriftestolene i kirken er betjent i tiden mellom fromesse og høymesse på søndager, hverdager17:00-17:45 og lørdager17:30-18:00. Andre tider etter avtale.

Staben i St. Hallvard menighet

Sogneadministrator:
P. Janusz Fura SS.CC.
Enerhauggt 4, 0651 Oslo
23 30 32 11
Janusz.Fura@katolsk.no

Kapellaner:
p. Oddvar Moi
Energhauggt 4, 0651 Oslo
23 30 32 05 / 95 88 33 36
Oddvar.Moi@katolsk.no

p. Janusz Zakrzewski
Enerhauggt 4, 0651 Oslo
23 30 32 03 / 48 88 41 93
Janusz.Zakrzewski@katolsk.no

Sjelesørger for tamiler:
p. Damacius Bharath
Villavarayen OMI
Enerhauggt 4, 0651 Oslo
23 30 32 06 / 40 03 61 60
bharath@katolsk.no

Menighetssekretær:
Anne Marie Riiser
AnneMa.Riiser@katolsk.no

Leder av menighetsrådet:
Darko Wakounig
darkowakounig@yahoo.com

Regnskapsfører:
Frode Eidem
Frode.Eidem@katolsk.no

Barne- og ungdomskonsulent:
Audun Drivenes
Audun.Drivenes@katolsk.no

Katekesekoordinator
Angelika Wimmer
Mobil: 48957391
Angelika.wimmer@katolsk.no

Vaktmester:
Christy Reginold Lawrence
Renholder: Beata Wasyluk
Sakristan: sr. Aleksandra Michalska

Frivillige på kontoret:
Berit Müller, Eileen Tørnes, Tone Westersø og Suzan Körker.

Organist: Sr. Faustyna Walczak (vikar fram til 30.06.13)

St. Hallvardsguttene
Dirigent:
Hans Martin Molvik
hmmolvik@hotmail.com

Staben er redaksjonsmedarbeidere i hallvardsvaka.

St Hallvard kirke
Enerhauggt.4, 0651 Oslo | Tlf: 23 30 32 00 | Fax: 23 30 32 01 | E-post: oslo-st.hallvard@katolsk.no
Kontortid: Man-fre kl 0900-1500. Holmlia messested: Alle henvendelser til menighetskontoret.
Nett: http://sthallvard.katolsk.no og http://www.katolsk.no/organisasjon/okb/Oslo/Hallvard

Hjelp oss å holde kartoteket i orden. Si fra om du flytter, om vi bruker feil navn, adresse, om husstanden mottar flere eksemplarer osv. Send oss gjerne en e-post... Takk!

B-PostAbonnement
Returadresse:
St. Hallvard kirke
Enerhauggt. 4
0651 Oslo

Ettersendes ikke ved varig adresseendring, men sendes tilbake til avsender med opplysning om den nye adressen.

BREAKING NEWS

Søndag 17. februar, 1. søndag i fastetiden, ba pave Benedict Angelus som vanlig fra sitt kontorvindu. På en vanlig søndag om vinteren er det normalt en rundt 5 000 mennesker som kommer til Petersplassen. Denne søndagen ble litt annerledes. Mandagen før hadde paven annonsert sin avgang og dermed var det mange som benyttet anledningen til å ta et farvel med ham og ikke minst takke ham for hans hyrdegjerning.

Tilfeldighetene gjorde det slik at St. Hallvards menighetssekretær Anne Ma Riiser og arkivar Helga Haass-Männle også var tilstede på Petersplassen, sammen med p. Sigurd Markussen (vår sogneprest i studiepermisjon) og rundt 40 000 andre mennesker.

Hallvardsvaka benytter anledningen til å takke pave Benedict for alt han har bidratt med, både i sin tid som kardinalprefekt for Troskongregasjonen og ikke minst som pave.